

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPIASLEHTI 15. LOKAKUUTA – 4. MARRASKUUTA 2012 52. VUOSIKERTA

10

JYLIKÄRI

Uusi sekava risteys
Sankarit vs. douppi
Ihmisoikeudet
Kampusbussi
Brittiruokaa
Mokutusta

POMOJEN PALKAT
JYVÄSKYLÄN
TYTÄRYHTIÖISSÄ

NÄIN TORJUT
MIND CONTROLIN

Kannatti lähteä

Eva Louhivuori on esimerkki siitä, miksi maailmalle huvikseen lähteminen on harvoin huono idea.

Tyttäret katseilta piilossa

Kun tämän lehden pääuutisen kirjoittaja kysyi Jyväskylän vuokra-asuntojen toimitusjohtajalta hänen palkkaansa, oli toimitusjohtaja **Ari Hiltunen** ihmetellyt, onko toimittaja selvittänyt naapurihuoneessa istujan palkan. Vastaan toimittajan puolesta näin julkisesti, että aika moni omistaja haluaa tietää yritysten johdon palkitsemisesta hyvinkin yksityiskohtaisesti.

Kaupunginyhtiöt ovat kuntalaisten omistamia. Minä omistan muitakin yrityksiä. Esimerkiksi Keski-suomalaisista omistan kahden osakkeen verran. Se tarkoittaa noin yhtä viidesmiljoonasosaa yhtiöstä. Kaupungin tuoreimman virallisen väkiluvun (132 062) mukaan laskettuna olen JVA:ssa noin neljäkymmentäkertaisesti isompi omistaja kuin Keski-suomalaisessa.

PÖRSSIYHTIÖIDEN CORPORATE governance -ohjeet käskivät julkistamaan toimitusjohtajan palkan ja muut etuudet. Samaa sanoo Kuntaliiton suositus kunnallisista osakeyhtiöistä.

Virkamiesten ja liikelaitosjohtajien osalta asia ei ole suositusten varassa. Palkkatiedot ovat julkisia lain mukaan. Lainsäätäjällä on ollut ajatus, että verorahoilla toimivat ihmiset joutuvat sietämään suurempaa läpinäkyvyyttä. Tämä läpinäkyvyys on koko ajan heikentynyt, kun kunnan toimintaa on yhtiötetty. Osakeyhtiöihin julkisuuslaki ei päde – ei edes kunnallisiin. On surkuhupsa, että yksityiset pörssi-yhtiöt joutuvat raportoimaan toiminnastaan seikkaperäisemmin kuin kuntalaisten omistamat yhtiöt.

Yhtiöittäminen lamaannuttaa demokratiaa muutenkin. Kovin suoraa vaikutusvaltaa ei kuntalaisella yhtiöön ole, kun siellä toimitusjohta-

OLISI NAIIVIA AJATELLA, ETTEI POLIITTISIA PALKINTO-VIRKOJA LÖYTYISI MYÖS KUNNISTA.

ja päättää asioista ja vastaa ainoastaan yhtiön hallitukselle. Tytäryhtiön hallituksen nimittää yhtiökokous, jonka edustajat valitsee kaupunginhallitus.

KAUPUNGINHALLITUKSELLAKAAN ei ole muuta juridista keinoa vaikuttaa omistamaansa yhtiöön kuin vaihtaa hallitus. Lyseopäätöksessähän näimme, että kaupunginhallituksen ohjeita ei ole pakko noudattaa, vaikka istuisikin jossain kaupungin mandaatilla.

Maan hallitus suunnittelee tuovansa eduskuntaan lakiesityksen, joka pakottaisi kunnat yhtiöittämään kaikki liikelaitokset, jotka toimivat kilpailluilla aloilla. Jyväskylässä tämä on jo tehty lukuunottamatta työterveyshuoltoa, joka sekun tarjoaa lakisäätöistä palvelua, eikä ehkä olisi yhtiöittämisvelvoitteen piirissä. Yhtiöittämistä edistetään yksityisten yritysten kilpailuedellytysten parantamiseksi, mutta samalla soisi hallituksen huolehtivan myös kunnan toiminnan läpinäkyvyydestä.

VAIKKA JYLKKÄRI on tirkistelynhalullaan saattanut närkästyttää ihmisiä palkkatietoja kyselemällä, emme ole uteliaisuudessamme yksin. Kaupunginjohtajakin on tilannut selvityksen tytäryhtiöiden johtajien palkoista.

Toivottavasti selvitys julkistetaan ja niitä tehdään muissakin kunnissa. Kun tiedämme, miten poliittisia palkintovirkoja on jaettu valtion tasolla, olisi naiivia ajatella, ettei niitä löytyisi myös kunnista.

Jarno Liski paatoimittaja@jyy.fi

Vaalikuulutus

Kortepohjan ylioppilaskylän asukasneuvoston asukasjäsenien vaali vuodelle 2013

Kortepohjan ylioppilaskylän asukasneuvoston vaali vuodelle 2013 toimitetaan 14.11 ja 21.11.2012

Ennakoäänestys: 14.11.2012 kello 14.00–22.00 (Ravintola Rentukan aula)

Varsinainen äänestys: 21.11.2012 kello 14.00–22.00 (Ravintola Rentukan aula)

Kortepohjan ylioppilaskylän asukasneuvoston asukasjäsenien vaalissa ovat äänioikeutettuja ja vaalikelpoisia kaikki ylioppilaskylässä vakinaisesti asuvat kuusitoista vuotta täyttäneet henkilöt, kuitenkin siten, että asuntoloiden määräaikaiset tai vakinaiset työntekijät tai ylioppilaskunnan viranhaltijat eivät ole vaalikelpoisia asukasneuvoston jäseniksi.

Ehdokasilmoitusten sekä vaaliliittojen ja vaalirenkaiden perustamisilmoitusten on oltava jätettynä ylioppilaskunnan keskustoimistoon (Ylioppilastalo Ilokivi, Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä) viimeistään perjantaina 2.11.2012 klo 14.00. Vaalilomakkeita on saatavilla ylioppilaskunnan keskustoimistosta, JYY asukaspalveluiden toimistosta Vehkakuulta sekä JYYn verkkosivuilla.

Vaaliasiakirjat vastaanottaa keskusvaalilautakunnan valtuuttamana ylioppilaskunnan pääsihteeri **Sami Tuori**.

Lisätietoja vaaleihin liittyvissä kysymyksissä antaa keskusvaalilautakunnan puheenjohtaja Jarno Miettinen (puh. 040 747 1316, e-mail jarnomiettinen@gmail.com).

Jo
modesta
1939
lähtie

Etsitkö työtä
opintojen oheen?

Täytä hakemus
www.jyhepa.fi

Jyhepa

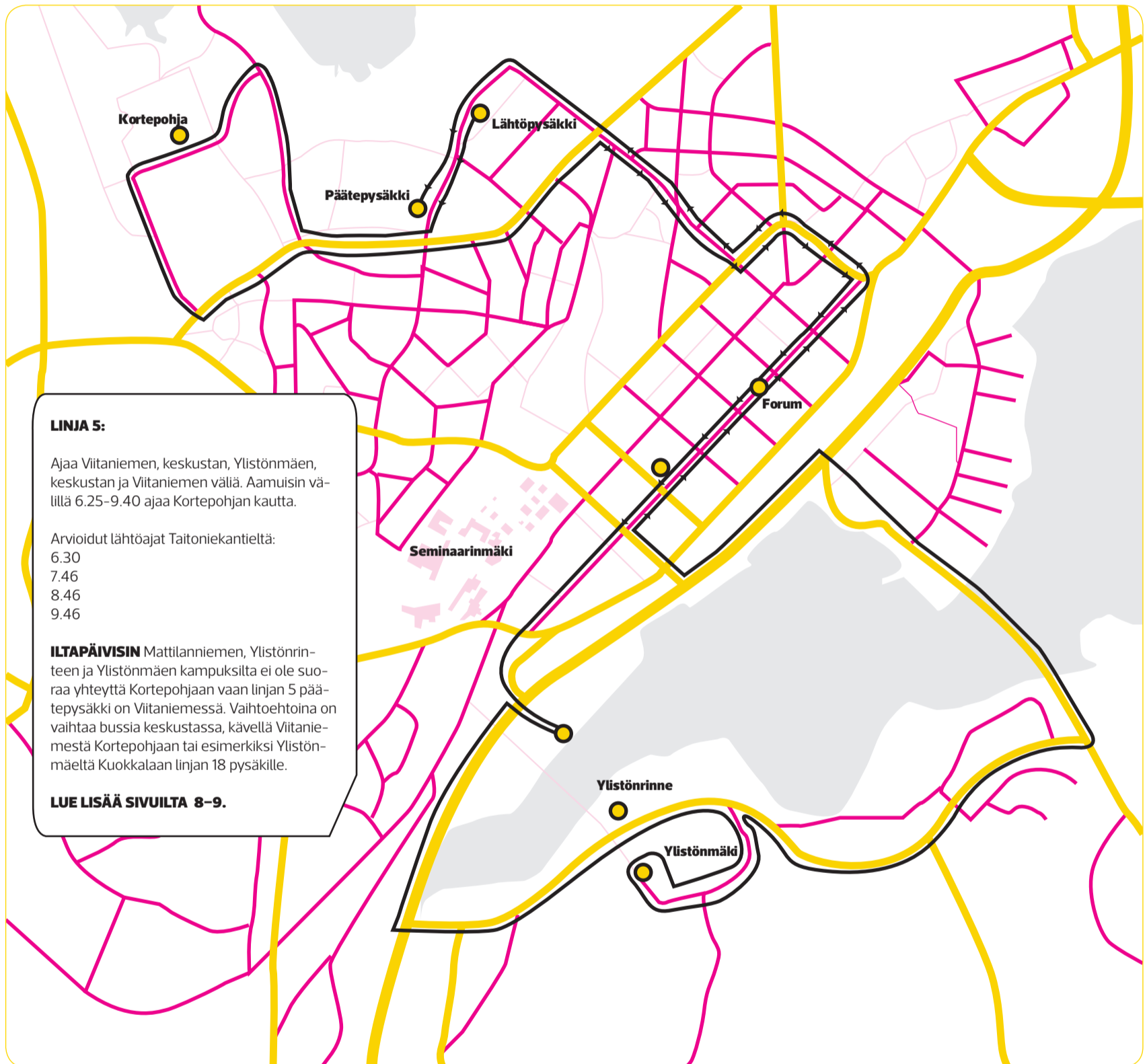
Kartalla

JYVÄSKYLÄSSÄ KUNTAVALIEN OPISELIJAEHDOKKAISTA ON

30 % SOSIALISTEJA

70 % EI-SOSIALISTEJA

4-5 UUTISET: Pomojen palkat tytäryhtiöissä, **6-7 IHMISOIKEUDET:** Valvojia tarvitaan Lähi-itään, **8 PIKKUJUTTU:** Kulttuuriväki juoksemassa, **8-9 AIHE:** Jylkkäri kyyditti opiskelijaehdokkaat, **8 KOLUMNI:** Poliitikkojen ryhmäuskollisuus nolottaa, **10-12 KESKIAUKEAMA:** Maailma Jyväskylässä.

JYLKKÄRIN TOIMITUS:

Opinkivi, 1. kerros, huoneet 119-120
Keskussairaalantie 2, 40600 Jyväskylä
jylkkari@jylkkari.fi

Päätoimittaja: Jarno Liski
paatoimittaja@jylkkari.fi
p. 045 137 1957

Toimittaja: Ilpo Puhakka
toimittaja@jylkkari.fi
p. 050 353 3362

Siviilipalvelusmies
Jere Kyrö
sivari@jylkkari.fi
p. 050 353 2676

Kannen kuva: Jere Kyrö
Painos: 7000 kpl
Painopaikka: I-Print Oy, Seinäjoki
p. 06 4186750

ISSN 0356-7362

JYLKKÄRI

Tule avustajalaveriin!

Jylkkäri järjestää avustajalaverin aina lehden ilmestymistä seuraavana tiistaina Opinkiven saunalla klo 14.00 - 16.00.

Mitään aiempaa kokemusta emme edellytä, vaan olemme paikalla auttaaksemme mahdollisimman monia luomaan itse kaupunkiin sellaisen lehden, mitä opiskelijat haluavat tehdä ja lukea.

ti 16.10.
ti 6.11.
ti 26.11.

Kyllä kunnankin hommissa tienaa

KUNTAYHTIÖT. Jyväskylän tytäryhtiöt eivät kerro toimitusjohtajiansa palkkoja Kuntaliiton suosituksen mukaisesti.

JYVÄSKYLÄN kaupungin toimintojen yhtiöittäminen on tuonut yhtiöiden johtajille hyvät ansiot. Jylkkärin laskelmien mukaan esimerkiksi Jyvä-Parkin toimitusjohtaja Seppo Muhonen ansaitsee tilinpäätöstietojen mukaan vähintään 9 100 euroa kuukaudessa. Vajaan kahdeksan miljoonan euron vuosittaisella liikevaihdolla pyörivälle 11 hengen kunnalliselle yritykselle se on paljon.

Muhosen palkka on 22 prosenttia yrityksen kaikista palkkamenoista ja samaa luokkaa koko kaupunkirakenteesta vastaavan apulaiskaupunginjohtaja Timo Koiviston kanssa. Muhosta ei tavoitettu vahvistamaan tarkkaa palkkasummaansa.

PALKKATIEDOT pyydettyä ja laskelmista kysyttäessä lähes kaikki muutkin toimitusjohtajat kieltäytyivät kommentoimasta vedoten toimitusjohtajasopimukseensa.

"Kun sinä tulit töihin, kysytkö sinä, mitä edeltäjäsi sai palkkaa? Tai mitä naapurihuoneessa tienataan?", vastasi Jykesin toimitusjohtaja **Ari Hiltunen** tiedusteluun toimitusjohtajan palkasta.

Ainoastaan Jyväskylän energian toimitusjohtaja **Tuomo Kantola** suostui kertomaan palkkansa kysytyään asiaa ensin kaupungilta. Jylkkärin laskelmien mukaan Jyväskylän energian toimitusjohtajan vuosipalkka oli hieman alle 190 000 euroa.

"Aika lähelle tuota se oli. Palkkakuitien mukaan viime vuonna kokonaisansiot olivat 192 000 euroa. Siihen sisältyy auto- ja puhelinetu sekä lomarahat ja kannustinpalkkio sekä muutamia tuhansia euroja kokouspalkkioita tytäryhtiöistä", Kantola kertoo.

Suurin mahdollinen tulospalkkio kaupungin yhtiöissä on kuukauden palkka. Kantola kertoo saaneensa palkkiota kolmen viikon palkan verran.

KANTOLAN palkkaa voi verrata esimerkiksi Helsingin energian juuri eläköityneen toimitusjohtajan **Seppo Ruohosen** palkkaan, joka vuonna 2010 oli Talouselämän mukaan noin 140 000 euroa vuodessa.

Sähköyhtiöiden yritys muodot ovat erilaiset. Helsingin energia on kunnal-

JERE KYRÖ

Seppo Muhonen oli demarien paikallisosaston sihteerinä 1980-luvun lopun. Hänellä on oma rallitali Semu Racing Oy.

SAMI SUNI/JYVÄSKYLÄN ENERGIA

Tuomo Kantolan kaksi edeltäjää saivat potkut. Aiemmin hän on ollut johtotehtävissä Ruukki Constructionissa ja Uponorilla.

linen liikelaitos, jonka toimintaa ohjaa kuntalaki. Jyväskylän energia on osakeyhtiö, jota säätelee osakeyhtiölaki. Liikelaitoksen toiminta on julkisuuslain vuoksi huomattavasti läpinäkyvämpää kuin osakeyhtiön.

KUNTALIITTO suosittelee, että kuntien tytäryhtiöt raportoisivat vuosikertomuksessaan erikseen toimitusjohtajan palkan, eläkkeen ja irtisanomisan palkan sekä irtisanomiskorvaukset. Jyväskylässä näin ei tehdä.

Monet yhtiöistä sentään raportoivat hallituksen ja toimitusjohtajan palkat

JYVÄSKYLÄN ENERGIA

TOIMITUSJOHTAJA:

Tuomo Kantola

KUUKAUSIANSIO:

15 800 euroa

LIKEVAIHTO:

185 000 000 euroa

HENKILÖSTÖ:

127 henkilöä

HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA:

Markku Aarnos (kok.)

JYVÄS-PARKKI

TOIMITUSJOHTAJA:

Seppo Muhonen

KUUKAUSIANSIO:

vähintään 9 100 euroa*

LIKEVAIHTO:

7 800 000 euroa

HENKILÖSTÖ:

11

HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA:

Eero Kuusela (kok.)

JVA

TOIMITUSJOHTAJA:

Timo Hyttinen

KUUKAUSIANSIO:

vähintään 10 700 euroa*

LIKEVAIHTO:

47 100 000 euroa

HENKILÖSTÖ:

30 henkilöä

HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA:

Osmo Kääriäinen (kesk.)

JYKES

TOIMITUSJOHTAJA:

Ari Hiltunen

KUUKAUSIANSIO:

Ei kerro

LIKEVAIHTO:

9 100 000 euroa

HENKILÖSTÖ:

67 henkilöä

HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA:

Reijo Laitinen (sd.)

* **JYLKKÄRIN ARVIO:** Hallituksen palkkiot on laskettu olettaen, että jokainen jäsen olisi saanut jokaisesta kokouksesta kokouspalkkion, mikäli muuta ei ole ilmoitettu. Jäljelle jäävä summa on toimitusjohtajan palkkaa.

JVA salaa toimitusjohtajan palkan ilmoittamalla tilinpäätöksessä hallituksen, toimitusjohtajan ja toimitusjohtajan sijaisen palkkojen ja palkkioiden yhteissumman. Arviossa on oletettu, että toimitusjohtajan palkka olisi kaksinkertainen hänen sijaisensa palkkaan verrattuna. Jyvä-Parkin Seppo Muhosta ei tavoitettu kommentoimaan palkka-arviota, JVA:n Timo Hyttinen ei halunnut kommentoida palkkaansa.

ja palkkiot yhteenlaskettuna. Hallituspalkkiot noudattavat lautakuntapalkkiota ja niistä on julkinen taulukko. Toimintakertomuksen perusteella voidaan laskea, paljonko hallituspalkkiot enintään ovat, jos kaikki jäsenet ovat olleet läsnä kaikissa kokouksissa.

Jyväskylän seudun kehittämissyhtiö Jykes kertoo vuosikertomuksessaan vain hallituksen jäsenten palkkioiden kokonaissumman. Jykes-kiinteistöt taas ei julkista toimitusjohtajan eikä hallituksen jäsenten palkkioita.

Jyväskylän kaupunginlakimiehen **Tiina Mikkolan** mielestä kaikissa yh-

"KUN SINÄ TULIT TÖIHIN, KYSYTKÖ SINÄ, MITÄ EDELTÄJÄSI SAI PALKKAA? TAI MITÄ NAAPURIHUONEESSA TIENATAAN?"

TOTAL

TOIMITUSJOHTAJA:

Reijo Kujala

KUUKAUSIANSIO:

6 900 euroa

LIIKEVAIHTO:

18 200 000 euroa

HENKILÖSTÖ:

373

HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA:

Heidi Nieminen (sd.)

JYKES KIINTEISTÖT

TOIMITUSJOHTAJA:

Juha Takala

KUUKAUSIANSIO:

Ei kerro

LIIKEVAIHTO:

9 500 000 euroa

HENKILÖSTÖ:

15 henkilöä

HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA:

Jaakko Selin (kok.)

Kaupunki suunnittelee palkkausohjeiden tarkistamista

TÄHÄN mennessä Jyväskylän kaupungilla ei ole ollut varsinaista ohjeistusta siitä, mitkä tekijät määrittävät sen tytäryhtiöiden toimitusjohtajien palkkojen suuruutta.

Nyt kuitenkin kaupungin sisäinen konsernin ohjausryhmä valmistele kirjallista ohjeistusta tämän suhteen. Ryhmä on kaupunginjohtaja **Markku Anderssonin** nimittämä. Sillä ei ole virallista asemaa, vaan se valmistele asioita kaupunginjohtajan apuna.

”Olemme parhaillaan kartoittamassa asiaa. Meillä on ollut linjauksia aiemmin, mutta ne ovat sen verran kaukaisia, että niitä on syytä tarkistaa”, kertoo ryhmään kuuluva kaupunginlakimies **Tiina Mikkola**.

Ryhmään niin ikään kuuluvan Jyväskylän kaupungin talousjohtaja **Ari Hirvensalon** mukaan kirjallisia ohjeita ei aiemmin ole ollut sen vuoksi, että jokaisen toimitusjohtajan rekrytointi on oma tapauksensa, josta yhtiön hallitus vastaa.

Hirvensalo korostaa, että minkään yhtiön toimitusjohtaja ei ole tällä hetkellä vaihtumassa. Tavoitteena on hänen mukaansa saada jonkinlainen kokonaiskuva tytäryhtiöiden tilanteesta.

Kuntaliitto on suosittanut, että kunnanjohtajan ja -hallituksen käsitys johtajajohdon sisällöstä on hankittava ennen sopimuksen allekirjoittamista, vaikka johtajan palkkaakin juridisesti yhtiön hallitus.

KAUPUNGINLAKIMIES Mikkola toteaa, että palkat ovat riippuvaisia monesta tekijästä, kuten toimialasta, liikevaihdosta ja toiminnan laadusta.

”Ei voida sanoa, että meidän kaikki toimitusjohtajamme saavat summan X palkkaa. Se vaikeuttaisi pätevien toimitusjohtajien rekrytointia yhtiöihin.”

Mikkola korostaa kuitenkin olevansa henkilökohtaisesti sitä mieltä, että koska yhtiö on osa julkista organisaatiota, tulee sen sisällä olla jonkinlainen tietty linja, kuten useimmiten on missä tahansa konsernissa.

Mikkola itse kertoo, ettei hänellä ole tietoa toimitusjohtajien palkoista.

”Eikä varmasti ole suurella osalla kaupungin organisaation sisällä olevista henkilöistäkään. Lähtökohtaisesti toimitusjohtajan palkka on ollut yhtiön asia, josta päättää yhtiön hallitus.”

Mikkola arvelee, että tytäryhtiöiden johdon palkkaselvitys- ja ohjeistus ei valmistuessaan tule julkiseksi.

Yleensä toimitusjohtajan palkka on vähintään kaksinkertainen muihin johtoryhmän jäseniin verrattuna. Jos näin on JVA:ssakin, on Hyttisen kuukausiansio vähintään 10 700 euroa.

JYKESIN, Jykes-kiinteistöjen ja JVA:n toimitusjohtajat kertoivat Jylkkärille, että raportoinnissa aiotaan tulevaisuudessa noudattaa hallintotapaa.

Kuntaliiton mukaan tämä olisi tärkeää, jotta osakkeenomistajat eli kunta ja viime kädessä kuntalaiset voivat valvoa palkitsemisen määrää suhteessa saavutettuihin tavoitteisiin.

tiöissä pitäisi noudattaa samaa raportointilinjaa.

”Hyvän hallintotavan mukaisesti toimitusjohtajan palkka ilmoitetaan yhdessä hallituksen jäsenten ja puheenjohtajan palkkioiden kanssa.”

Vastaisuudessa raportointiin aiotaan Mikkolan mukaan kiinnittää enemmän huomiota.

Jyväskylän vuokra-asuntojen (JVA) toimintakertomuksessa samaan sarakkeeseen on upotettu hallituksen, toimitusjohtaja **Timo Hyttisen** sekä toimitusjohtajan sijaisen, talous- ja hallintopäällikkö **Arja Myöhäsen** palkat.

Päin punaista ei saa kävellä, koska saisi sakot, mutta kun kävelee suojatien vierestä voi tien ylittää huoletta punaisesta valosta huolimatta.

Asemakadun ja Yliopistonkadun risteysjärjestelyt hämmentävät jalankulkijoita

YLIOPISTONKADUN keskustan puoleisella jalkakäytävällä on Asemakadun ylittävä suojatie liikennevaloineen. Katua ei saa ylittää punaisilla valoilla, mutta Asemakadun yläosa on merkitty pihakaduksi, jolla jalankulkija saa vapaasti kulkea liikenteen seassa ja autojen on väistettävä.

Valojen ollessa punaiset jalankulkijan kannattaa siis siirtyä puolisen metriä Asemakadun alapuolelle ja ylittää katu suojatien vierestä pihakadun puolelta.

JYVÄSKYLÄN polkupyöräpoliisin vanhempi konstaapeli **Jouko Meriläinen** vahvistaa, että ylittämällä suojatien punaisilla valoilla voi saada 10 euron sakon, mutta suojatien vierestä voi kävellä huoletta yli.

”Kyllä tässä on tullut kupru liikenneinsinööreille. Kyseessä on yksi keskustan uusimpia risteysjärjestelyjä, eikä siinä ole otettu lainkaan huomioon pyöräilijöitä tai jalankulkijoita”, toteaa Meriläinen.

Annimaria Valli

Harva opiskelija valmistuu tavoiteajassa

”OPISKELU- JA opintopolkujen todellisuus on hyvin kaukana opetusministeriön korkeakoulupoliittisista tavoitteista”, sanoo tutkija **Päivi Vuorinen-Lampinen**. Hän oli mukana jyvaskyläläisessä tutkimusryhmässä, joka seurasi opiskelijoiden todellisia opintopolkuja vuosina 2001–2008.

Useimmilla yliopistojen koulutusaloilla vain 10–30 prosenttia opiskelijoista suoritti aloitustutkintonsa opetusministeriön 5–6 vuoden tavoiteajassa. Kahdeksan vuoden kuluessa aloitustutkintonsa suoritti opiskelijoista vajaa puolet.

Loppujen opintourat olivat hyvin moninaisia: 8 prosenttia oli hankkinut jonkin muun maisterin tutkinnon, 10 prosenttia muun tutkinnon, neljäsosalla opinnot olivat viivästyneet, ja joka kymmenes oli keskeyttänyt opintonsa.

”POLIITTISET päättäjät ajavat takaa sellaista lineaarista opintouraa – nopeasti opintojen läpi ja ripeästi tuotavaan työelämään. Teoreetikot ovat katsoneet, että se lineaarisuus on vanha malli.”

Yliopisto-opiskelijoista 61 prosenttia käy opintojen ohella töissä. Vuorinen-Lampinen on tehnyt myös opiskelijoiden työllistymistutkimusta ja työkokemus on tärkeimpiä tekijöitä

Päivi Vuorinen-Lampinen mukaan tuore tutkimus osoittaa, ettei valmistumisen tavoiteajat ole realistisia.

työllistymisen kannalta. Opiskelijoiden saaminen täysipäiväisiksi opiskelijoiksi ei ole hänen mielestään erityisen kannattavaa.

Myös sukupuolella näyttäisi olevan hyvin suuri merkitys tutkinnon loppuun suorittamisen kannalta. Miehistä nimittäin vain 38 prosenttia hoiti aloitustutkintonsa loppuun tarkasteluajanjaksolla, kun naisista osuus oli 56 prosenttia. Sukupuolten välinen merkittävä ero näkyi kaikilla koulutusaloilla.

Ilo Puhakka

Tarkkailijat lohduttavat palestiinalaisia tyttöjä tilanteessa, jossa sotilaiden saattamat Israelilaiset siirtokuntalaiset yrittävät tunkeutua palestiinalaisten taloon.

teksti & kuvat **Eero Mäntymaa**

Keskellä konfliktia

MAAILMALLE.

Kaipaatko luovaa taukoa opiskelijaelämästä? Mitäs jos lähtisit Lähi-itään tarkkailemaan ihmisoikeuksia?

Heinäkuinen aamu Qalandian tarkastuspisteellä, Jerusalemin pohjoisrajalla. **Eeva Warro** seuraa, kuinka töihin Jerusalemiin menevät palestiinalaiset jonottavat omaa tarkastusvuoroaan. Heille jokapäiväinen työmatka tarkoittaa ruumintarkastuksia, odotusta ja Israelin sotilaiden käskyjen tottelemista. Rujosta asetelmasta huolimatta hetkessä on jotain harrasta: Päivän ensimmäinen rukouskutsu kaiakuu minareetista. Miehiä astuu sivuun jonosta, jotta he voivat polvistua Mekkaan päin.

”Tilanne oli heille nöyryyttävä, mutta siitä huolimatta he polvistuivat jonkin vielä suuremman edessä. Sen katseminen veti minutkin nöyräksi”, Warro kuvailee.

Tarkastuspisteillä päivystäminen oli yksi Warron kiireisen kesän monista tehtävistä. Maailmanpolitiikan tutkimusta Helsingissä opiskellut valtiotieteiden maisteri halusi saada käy-

tännön kokemusta humanitaarisesta kenttätyöstä ja päätti hakea ihmisoikeustarkkailijaksi. Kesä kului vaikeissa olosuhteissa elävien kanssa. Warro raportoi tuhoamismääräyksen saaneista beduiinikylistä, toistuvista alaikäisten palestiinalaisten pidätyksistä, sekä Israelin sotilaiden ja siirtokuntalaisten harjoittamasta väkivallasta.

”Kokemus oli surullinen, mutta rikastuttava. Paikallisen tilanteen ja kulttuurin lisäksi työssä oppii tiimityöskentelyä vaativissa olosuhteissa”, Warro toteaa.

ISRAELIN miehittämille palestiinalaisalueille Warron lähetti kansainvälinen EAPPI (ecumenical accompaniment project in Palestine and Israel) -ohjelma. EAPPI lähettää vuodessa yli sata vapaaehtoista ihmisoikeustarkkailijaa seitsemään kohteeseen Länsirannalla. Suomessa toimintaa pyörittää Kirkon Ulkomaanapu. Ohjelmaan voi osallistua kuka tahansa yli 25-vuotias uskon-

nosta tai ammatista riippumatta.

”Haemme ihmisiä, joilla on tahtoa ja tarmoa puolustaa sellaisten ihmisoikeuksia, joilla ei niitä ole”, kuvailee Suomen koordinaattori **Pauliina Liukkonen**.

Englannin kielen taidon lisäksi hakijoilta edellytetään hyvää käsitystä siitä, mistä Israelin ja palestiinalaisten välisessä konfliktissa on kyse. Sekä rauhallista päätä – alueella on omat riskinsä. Liukkonen kuitenkin painottaa, että ohjelma ei lähettäisi tarkkailijoita alueelle, jos siellä ei turvallisesti voisi työskennellä.

”Ideana on, että tavallisen ihmisen taidoin ja tarjoamamme koulutuksen avulla pärjää.”

Käytännössä tarkkailu on esimerkiksi edellä kuvailtua päivystämistä Länsirannan lukuisilla tarkastuspisteillä tai vaikkapa sen vahtimista, että maanviljelijät pääsevät turvallisesti pelloilleen ja lapset kouluun. Kansainvälisten tarkkailijoiden läsnäolo ehkäisee

Palestiinalainen poika ja Israelin sotilas Hebronissa.

Eeva Warro miehityksessä Hebronin kaupungissa, taustalla Israelin sotilas.

todistetusti väkivaltaa levottomilla alueille. Liukkonen havainnollistaa kertomalla pienestä Yanounin kylästä, jonka asukkaat pakenivat kodeistaan kymmenen vuotta sitten väkivaltaisten Israelin siirtokuntalaisten pelossa. Kyläläiset rohkisivat palata vasta, kun mukana tuli ulkomaalaisia tarkkailijoita.

”Nyt kylässä on vähintään yksi tarkkailija vuoden jokaisena päivänä. Mutta silloinkin kun suojeleva läsnäolo ei auta on tärkeää, että väkivalta dokumentoidaan”, Liukkonen sanoo.

LÄNSIRANNALLA nähtyä ei ole tarkoitus jättää oman pään sisälle. EAPPI-ohjelman tarkkailijat jatkavat kotiin palattuaan vaikuttamistyötä. Siis kertovat havaintojensa kautta siitä, miten miehitys vaikuttaa elämään Länsirannalla.

”Vaikuttamistyö on jatkumoa suojelevalle läsnäololle. Sillä voi vaikuttaa rakenteisiin, jotka generoi väkivaltaa uudestaan ja uudestaan. Haemme ihmisiä, joilla on hyvät verkostot levittää tietoa eteenpäin”, Liukkonen kertoo.

Länsirannan miehitys on ollut koko pitkän historiansa ajan tunteita herättävä aihe Suomessakin. Myös tarkkai-

”HAEMME SELLAISIA IHMISIÄ, JOILLA ON TAHTOA JA TARMOA PUOLUSTAA SELLAISTEN IHMISOIKEUKSIA, JOILLA EI NIITÄ OLE.”

lijoita Länsirannalle lähettävää Kirkon Ulkomaanapua on syytetty puolueellisuudesta.

”Tämä ohjelma ei ole mikään pro-Palestiina, eikä pro-Israel, vaan pro-ihmisoikeudet. Toimimme niiden keskuudessa, jotka on tässä konfliktissa haavoittuvimmassa asemassa ja he ovat miehityksen alla eläviä palestiinalaisia. Koska kyseessä ei ole valtasuhteiltaan tasapuolinen konflikti, niin emme yritä sitä julkisesti tarjollakaan sellaisena”, Liukkonen vastaa.

Innostuneilla on hetki aikaa miettiä. Seuraavan kerran EAPPI hakee tarkkailijoita elokuussa.

Hakattu vanhus ja muita ikäviä tositarinoita

Oletko sinäkin kuullut ja lukenut koko ikäsi sekavia uutisia palestiinalaisten ja israelilaisten välisistä kahakoista? Eikö silti aukene, mistä siellä oikeastaan kiikastaa? Ikävä totuus: Kotisohvalla mediaa seuraamalla et todennäköisesti tule koskaan selvyyttä samaankaan.

Tuohon hieman Keski-Suomen maakuntaa suuremman maaplänttiin liittyy käsittämättömän paljon maailmanlaajuista poliittista ja uskonnollista intohimoa. Se väärinää keskustelua ja uutisointia.

Palestiinalaisten ongelmista jutun tehnyt toimittaja leimataan antisemitistiksi, koska hän ei muistuttanut, että myös palestiinalaiset ovat tappaneet israelilaisia. Ongelma on, että ”tasapuoliset” jutut eivät peilaa voimasuhteiltaan järkyttävän epätasaisen tilanteen todellisuutta. Sitä, että yksi maailman suurimmista sotilasmahdeista on vienyt miljoonilta palestiinalaisilta heidän itsemääräämisoikeutensa.

VIETIN VIIME KESÄN EAPPI-ohjelman ihmisoikeustarkkailijana. Kolmessa kuukaudessa sain välähdyksen 45 vuotta kestäneestä miehitystilanteesta. Siitä, miten normaalisti sietämättömästä on tullut arkipäivää jo neljännelle palestiinalaissukupolvelle.

”Todellisuus” avautui pienten arkisten havaintojen kautta. Kuten kun 21-vuotias Mohammed kertoi minulle unelmoivansa siitä, että saisi kerrankin luvan käydä Jerusalemissa – omassa pääkaupungissaan. Tai kun näin Israelin sotilaan penkovan kuusivuotiaan tytön suurta vaaleanpunaista koulureppua pommien varalta. Tai kun näin siirtokuntalaisten ties kuinka monennetta kertaa pieksämän vanhuksen sairaalan sängyllä – ilman, että kukaan viranomainen etsii syyllisiä.

Ne ovat asioita, joita Beethemiin Jeesuksen syntymäkirkkoon bussilla köröttelevä turisti ei näe. Kukkuloiden päälle rakennettuja siistejä siirtokuntia ihastellessaan hän ei ehkä tiedosta, että juuri siirtokuntia rakentamalla Israel on eristänyt palestiinalaiset jatkuvasti kutistuville saarekkeille. Ehkä hän ei edes huomaa kukkuloiden juurella nököttäviä kurjia beduiinikyliä, jotka ovat saaneet tuhoamismääräyksen.

ISRAELIN miehitys- ja siirtokuntapolitiikka on synnyttänyt valtavan ongelman, joka kuitenkin ylittää uutiskynnyksen vain, kun kattila kuohahattaa yli. Sitten mekin lähettemme toimittajia paikan päälle laskemaan ruumiita. Nyt olisi vielä aikaa avata prosessia, ehkä jopa tehdä asialle jotain. Siihen ihmisoikeustarkkailijan työ tarjoaa mahdollisuuden.

Eero Mäntymaa
eeromantymaa@gmail.com

”TASAPUOLISET” JUTUT EIVÄT PEILAA VOIMASUHEILTAAN JÄRKYTTÄVÄN EPÄTASAISEN TILANTEEN TODELLISUUTTA.

Datajournalismi paljastaa itsestään-selvyydet

YLIOPPILASLEHTIKENTÄN johtava datajournalisti Jarno Liski on numeroita murskaamalla selvittänyt, että opiskelijoita on eniten ehdolla niiden puolueiden listoilla, joilla on eniten ehdokkaita. Keskustapuolue on Suomen johtava opiskelijapuolue.

Sen lisäksi Jylkkärin datajournalismihankkeissa on selvinnyt, että opiskelupaikkakunnilta löytyy eniten opiskelevia ehdokkaita.

”Nykytekniikan ansiosta tämän kaiken voi esittää kartalla ja lisäksi siitä saa pylväs- tai piirakkadiagrammeja sekä nättejä kirjavia animaatioita”, Liski selvittää tohkeissaan.

Voit katsella visualisointeja Jylkkärin nettisivuilta. Nopeiten pääset tällä:

<http://wp.me/pub9H-1fm>

Ilpo Puhakka

JERE KYRÖ

Antti Suora järjesti Kulttuuri-Kuopperin ja juoksi voittajaksi.

Leikkimielisen ”kuopperin” voitto järjestäjän haaviin

JO PERINTEEKSI muotoutunut Kulttuuri-Kuopperi juostiin jälleen Kampuksen kentällä keskiviikkona 10.10. Tapahtuman järjestäjä ja tällä kertaa myös voittaja **Antti Suora** kommentoi sijoitustaan nöyrästi.

”Omaksi iloksi täällä mennään, mutta ainahan se on mukavaa kun menestyy.”

Kuudetta vuotta järjestettävä tapahtuma sai alkunsa etäisestä kiinnostuksesta liikuntaa kohtaan.

”Kaikilla on aika hirveitä muistoja jostain yläasteelta, joten ajattelin että voisi verestää muistoja ja testata kuopperia rennosti ja leikkimielisesti. Kerran syksyllä ja kerran keväällä koonnutaan kirjaamaan.”

Tänä syksynä kuopperiin osallistui vain neljä juoksijaa, mutta Suora kertoo keskiarvon olevan kymmenen paikkeilla.

”Yleensä 7-8 tyyppiä pinkoo mukana, ja he ovat jollakin tavalla teatterin tai musiikkikulttuurin saralta”, Antti kertoo.

Jere Kyrö

tekstit **Juho Takkunen** kuvat **Jere Kyrö**

Bussilla suoraan lue

JOUKKOLIIKENNE.

Opiskelevat kuntavaaliehdokkaat testasivat Jylkkärin kanssa linjan 5 bussin. Säännöllisesti liikennöivä kampuslinja on yhteinen toive.

Bussi numero 5 kurvaa Taitoniekantien pysäkillä ja urahtaa iloisesti. Ovesta kapuaa sisään viisi Jyväskylän yliopistossa opiskelevaa kunnallisvaaliehdokasta: **Aino Kainulainen** (komm.), **Konsta Kalenius** (kok.), **Joonas Könttä** (kesk.), **Noora Luukka** (sd.) ja **Antti Yli-Tainio** (vihr.). Jälkikäteen keskusteluun osallistuu myös bussista myöhästynyt **Miika Hämynen** (piraattipuolue). Tarkoitus on puhua joukkoliikenteestä.

Kainulainen tiivistää reitistön yhden olennaisen epäkohdan.

”On saatava enemmän vaihtopisteitä ympäri kaupunkia. Nyt kaikki tiet johtavat Forumiin taakse.”

Ehdokkaat ovat yhtä mieltä siitä, että Jyväskylän Liikenteen reitistöön pitäisi saada kampuslinja. Oikea aika vaikuttaa on nyt, sillä tekeillä on seudullinen joukkoliikennesuunnitelma, joka määrittää bussilinjat tuleviksi vuosiksi.

Linja kulkisi Kortepohjasta Seminaarinmäen ja Ylistönmäen kautta Kuokkalaan ja takaisin ja liikennöisi luku-kausina arkisin päiväsaikaan. Kalenius perustaisi lisäksi toisen kampuslinjan Keltinmäen ja Myllyjärven suuntaan.

Könttä kertoo kampusten pitkien välimatkojen vaikuttavan jopa kurssivalintoihin. Hän kuitenkin laittaisi linjan ensin kokeilujaksolle.

”Turhaan tyhjiä busseja ajelutetaan.”

EHDOKKAITA puhuttaa myös ikuisuusaihe: bussilippujen liian korkeat hinnat ja lyhyet käyttöajat. Yli-Tainio ja Hämynen ovat yhtä mieltä siitä, että puoli vuotta on liian lyhyt voimassaoloaika opiskelijoiden 40 matkan kortille.

Opiskelijoiden 30 päivän näyttökortti ehti jo olla tulilinjalla Jyväskylän säästöpainneissa. Kaupunkirakennelautakunta kuitenkin päätti, että opiskelijoiden kortti säilytetään sittenkin.

”Jos joukkoliikenne on toimiva, opiskelijat haluavat jäädä Jyväskylään”, lautakunnassa varajäsenenä istuva Noora Luukka arvelee.

Sen sijaan Jyväskylä säästää nostamalla kaikkien tukemiensa lippujen hintoja tasaisesti. Hinnosta saadaan tietoa marras-joulukuussa, kun lautakunta päättää lipputuesta.

KUN BUSSI jurnuttaa Ylistönmäkeä ylöspäin, sisuuntuneet opiskelijaehdokkaat innostuvat ideoimaan myös kertalippuun halvempaa hintaa opiskelijoille, työttömille ja eläkeläisille, jotka ovat kirjoilla Jyväskylässä.

”Opiskelijakorttiin pitäisi saada tarrat, josta bussikuski voi tarkastaa kunnallisuuden ja myöntää kertalippuun kunnallisuuden”, Kalenius ehdottaa.

Kuntavaaliehdokkaat Antti Yli-Tainio (vihr.), Konsta Kalenius (kok.), Aino Kainulainen (komm.), Noora Luukka (sd.) ja Miika Hämynen (piraattipuolue) bussilla. Miika Hämynen ei päässyt kuvaan ja bussiajelulle, sillä ei tajunnut kataluinformaatiota.

Yli-Tainio nostaa yhdeksi joukkoliikenteen suureksi ongelmakohtaksi Koiviston Auto -yhtymään kuuluvan Jyväskylän Liikenteen monopolin paikallisliikenteessä.

”Tilaa- ja tuottajamallia käyttävällä Tampereella lippuhinnat ovat pienemmät, vaikka kaupunki tukee liikennöitsijää suunnilleen saman verran asukasta kohden kuin Jyväskylässä. Koiviston Auto -yhtymä saa voitot parhaista linjoista”, Yli-Tainio suostuu.

PAIKALLISLIIKENNE on avautumassa vähittäin kilpailulle uuden joukkoliikennelain myötä. Linjaa 13 Myllyjärven kautta Tikkaalaan on liikennöinyt jo elokuun lopusta halpapyhtiö Onnibus. Vuoden 2014 kesällä suurin osa vanhoista toimiluvista umpeutuu ja kaupunkiseudut voivat alkaa kilpailuttaa joukkoliikennettä itse.

Piraattipuolueen Miika Hämynen vaatii lisää avoimuutta joukkoliikenteen suunnitteluun. Tällä hetkellä joukkoliikennelautakunnan jäsenet eivät saa liikennöitsijältä tietoa esimerkiksi yksittäisten linjojen kannattavuudesta, sillä ne ovat liikesalaisuuksia.

Avoimuutta Hämynen toivoisi myös kaupungin ja Jyväskylän Liikenteen väliseen rahaliikenteeseen.

”Pitää olla tietämys, että kaupungin tuki todella menee lipputuotteisiin eikä jonnekin muualle.”

VASEMMISTOLIITON EHDOKKAITA EI TAVOITETTU JUTTUA VARTEN.

BUSSILIPPUIJEN HINNAT ERI KAUPUNGEISSA:

- Kertalippu: Jyväskylä 3,20 e (linja 13 Onnibus 2 e), Helsinki 2,20 e, Tampere 2,50 e, Kuopio 3,20 e.
- Matkakortti 40 matkaa, opiskelijat: Jyväskylä 53 e, Helsinki 36,80 e, Tampere 48,40 e, Kuopio 50 e (2 kertaa 20 matkan kortti).
- Kausilippu, 1 kuukausi, opiskelijat: Jyväskylä 51 e, Helsinki 22 e, Tampere 31 e, Kuopio 45 e.

TAMPEREEN JA HELSINGIN MATKAKORTTIHINNAT ON LASKETTU KERTOMALLA LIPUN HINTA 40:LLÄ.

Aino Kainulainen haluaisi kaupungin hoitavan bussiliikenteen itse. Konsta Kalenius taas kilpailuttaisi linjat ja houkuttelisi Jyväskylään halpapyhtiötä.

nnolle

Luukka (sd.) ja Joonas Könttä (kesk.) toivoisivat pysäkeille parempia karttoja ja tarkempaa ai-
nut nousta aikataulustaan 11 minuuttia etuajassa kulkeneeseen bussiin.

Ilmaiset bussiliput yleistyvät

VIRON PÄÄKAUPUNKI Tallinna on päätännyt muuttaa bussilippunsa maksuttomiksi tammikuun 2013 alusta lähtien. Ilmainen joukkoliikenne koskee tallinalaisia, mutta Baltic Times -verkkolehden mukaan myös kaikki opiskelijat kansalaisuudesta riippumatta saavat matkustaa ilmaiseksi.

Tavoitteena on, että ruuhkat vähenisivät ja ihmiset eivät hankkisi niin helposti autoa. STT kuitenkin kertoo, että bussien huono maine on Tallinnassa ongelma.

Tallinnan vanavedessä ilmaista joukkoliikennettä harkitsevat nyt myös Latvian ja Liettuan pääkaupungit Riika ja Vilna. Muualla maailmassa täysin maksuton joukkoliikenne on käytössä lähinnä pikkukaupungeissa muun muassa Ranskassa ja Belgiassa. Esimerkiksi Teksasin Austinissa yliopistolle ajava bussilinja ei maksa mitään opiskelijoille ja henkilökunnalle.

SUOMESSA ilmaisista bussimatkoista saavat nauttia ainoastaan Maarianhaminan medborgaret. Maarianhaminan kaupunki luopui maksullisuudesta vuonna 2000. Perusteena oli vähentää autoilua kaupunkialueella ja kohentaa ympäristöä. Seurauksena oli, että vuodesta 1999

vuoteen 2011 linja-autojen matkustajamäärät lähes kolminkertaistuivat.

Maarianhaminan kaupunki tukee busiliikennettä noin 800 000 eurolla vuodessa, mikä tekee noin 71 euroa kaupunkilaista kohti. Samalla maarianhaminalaiset veronmaksajat tukevat Ahvenanmaan haja-asutusalueiden maksullista joukkoliikennettä 80 eurolla vuodessa.

Manner-Suomessa joukkoliikenteen muuttaminen maksuttomaksi on Helsingin Sanomien mukaan ollut esillä Helsingissä, Oulussa, Lahdessa ja Porissa. Idea on kuitenkin toistaiseksi tyssänyt kalteuteen ja muihin ongelmiin, kuten pelkoon joukkoliikenteen arvostuksen vähenemisestä.

OLISIKO ilmainen joukkoliikenne mahdollinen Jyväskylässä?

”Jos reitit tukevat työmatkaliikennettä, olisin valmis kannattamaan ilmaista joukkoliikennettä”, toteaa kunnallisvaaliehdokas Antti Yli-Tainio (vihr.).

Konsta Kalenius (kok.) suhtautuu ilmaiseen bussimatkailuun varovaisemmin.

”On ihmisiä, jotka tarvitsevat pitkän työ- tai koulumatkan takia omaa autoa. He häviäisivät siinä, jos joukkoliikenne olisi ilmaista.”

Idiootteja kaikki

Eikö olisi hienoa, jos yksi puolue olisi aina oikeassa? Helpottaisi kunnallisvaaleissakin äänestämistä, jos voisi luottaa saman puolueen rehtyyteen ja luotettavuuteen. Harmi, ettei näin ole.

Vaikka päämäärät poikkeavat, ovat keinot pitkälti samoja. Omia virheitä vähätellään ja muiden kämmejä korostetaan kaikissa puolueissa. Yhtä huonoja argumentteja löytyy jokaisesta joukkiosta.

Se ei kuitenkaan estä, etteivätkö puolueaktiivit ja muut kannattajat voisi uskoa omaan paremmuutensa.

MIKSI IHMISET ovat sokeita puolueidensa virheille? Syitä on runsaasti. Ilmiötä voidaan selittää vaikka lauma-ajattelulla: omia voi helposti kehua ja vastapuolta mustamaalata, jos kukaan lähipiirissä ei väitä vastaan.

Jako meihin ja muihin tapahtuu automaattisesti pienisäkin porukoissa. Välittömästi alamme nähdä oman ryhmän kirkkaammassa valossa, vaikkei eroja oikeasti olisi. Vaikka erottelu on luonnollista, ei se tee siitä täysin tervettä. Huutelu poteron pohjalta ei tuota kovin rakentavaa keskustelua. Vastakkainasettelu vaikuttaa myös vastaanottokykyymme. Tämän takia en mainitse nyt erikseen mitään puolueita. Joku lopettaisi lukemisen, jos nimittäisin esimerkkiä äliön vasemmalta, oikealta tai keskeltä.

Puolueuskollisuutta on helppo seurata vaikka Facebookissa, jos kavereista löytyy pari poliittisesti aktiivisempaa tapausta. Kun vastapuolen töhö möläyttää, yleistetään hölmöys koko puolueen ominaisuudeksi. Mutta jos omissa riiveissä sekoillaan, puhutaan yksittäisestä poikkeuksesta. Kuulostaako tutulta? Ainakin muutamamat omista tutuistani paasaavat politiikkaa tällä otteella.

Kyse ei välttämättä ole pelkästä sokeudesta. Ihmiset haluavat myös silotella julkikuvaansa. Olisihan se ennenkuulumatonta, jos joku joskus myöntäisi oman virheensä.

POLIITTINEN vaikuttaminen houkuttelee vain harvoja suomalaisnuoria, vaikka yhteiskunnalliset asiat kiinnostavatkin. En nostaisi tästä suunnatonta älämölöä. Voi olla, ettei keskenään kinastelevia puolueita koeta kovin mielekkäiksi vaikutuskanavaksi. Mielipiteitä on helpompi muodostaa, kun polemiikkia seuraa vähän kauempaa.

Tästä syystä en itse kuulu mihinkään puolueeseen. Olen kyllä aina äänestänyt samaa sakkia, jonka arvot osuvat lähimmäksi omiani. Minulla ei ole kuitenkaan ongelmia myöntää, kun sen jäsenet käyttäytyvät kuin idiootit.

Arimo Kerkelä

arimo.j.kerkela@student.jyu.fi

**HUUTELU
POTERON
POHJALTA EI
TUOTA KOVIN
RAKENTAVAA
KESKUSTELUA.**

Conrad Isidore, 69, kehottaa kuuntelemaan luonnon musikaalia. Linnut sirkuttavat, vesi solisee, tuuli lyö rytmii puilla, sammakot kurnuttavat. Lontooseen verrattuna Suomessa on tarjolla usein hyviä ilmais-konsertteja. Kuva: Tiina Saari

teksti **Tiina Saari** kuvat **Jere Kyrö**

PIKAKELAUKSELLE MAAILMAN YMPÄRI

MATKAILU. Jos haluaa sukeltaa vieraisiin kulttuureihin, ei välttämättä tarvitse matkustaa minnekään. Läheltä voi nähdä kauas. Jylkkäri päätti lähteä kiertämään maapallon eri kolkkia Jyväskylässä.

Aamalla kello yhdeksän menemme Auvilanperälle Kortepohjaan. Sillä aikaa, kun tyttäret Tilda, 3, ja Eva, 1, katsovat Merenneitoa telkkarista, isä **Duncan Snape**, 37, paistaa kananmunia ja pekonia, keittää sieniiä ja paahtaa vaaleaa leipää. Perinteinen englantilainen aamiainen on harvinainen hetki myös suomalais-englantilaiselle perheelle. He ajattelevat terveyttään.

”Suomalaisesta makkarasta en pidä ollenkaan. Englantilainen on maustettu ja se on ihan oikeasti lihaisa,” englantilainen isä perustelee tyypillisen osan puuttumista.

Pekoni puolestaan on Suomessa amerikkalaistyylinen – Englannissa se on paksumpi ja isompi. Myös sienet on vaihtoehtoinen ratkaisu, sillä yleensä aamiainen sisältää papuja.

Teehen on laitettava maitoa ja sokeria. Snape puristelee teepussia saadakseen juomaan vahvan maun.

Äiti **Varpu Saramäki-Snape**, 35, keittää suomalaiseen tapaan kahvia. Englannissa hänen oli usein vaikeaa saada teetä ilman maitoa, mutta hunajan kanssa.

”Englantilaiset eivät halua nähdä kupin pohjaa.”

Perhe on asunut tähän syksyyn saakka Englannissa. Äiti kaipaa teeleipää (crumpet), joka on päältä rapea ja sisältä pehmeä. Väliin laitetaan voita.

PÄIVÄLLISEN SYÖN Japanissa. Valmistamme yhdessä **Tomoko Mochizukin** kanssa onigiria, joka on Japanissa suosituin välipala. Puristamme puuroriisistä kasaan kolmion tai neliön, ja laitamme sen sisälle merilevää tai tonnikala-majoneesi-sekoitusta. Vasta kolmas kolmioni onnistuu.

Mochizukin merilevä on hänen äidiltään, Japanista tuotua.

Hän ei pidä suomalaisesta ruisleivästä, koska se on liian hapanta. Mochizuki valitsee onigirin, josta on kymmeniä makuvaihtoehtoja japanilaisessa kauppayhlyssä.

Tyypilliseen lounaaseen kuuluu myös keitto. Japanilainen nimit-

tää sitä ”misokeitoksi”, jossa on muun muassa soijapapuja.

Japanilaiset syömäpuikot putoilevat otteesta.

Jälkiruoka tarjoillaan Itävallassa, Etelä-Tirolissa. Paloittelemme **Greta Rögglan** kanssa omenoita niin pieniksi viipaleiksi kuin mahdollista. Tavoitteenamme on saada aikaan omenatorrttu, ”Apfelstrudel”. Ripottelemme päälle paljon kanelia.

Rögglan mukana lähdän Viroon. **Aigi Margus** ja **Käll Haarde** valmistavat lasagnea.

Pienessä keittiössä vierailevat myös espanjalaiset, **Alba Macava** ja **Haissa Alves de Oliveira**.

Monesti joku nojaa ovenpieleen niin, että valot sammuvat keittiöstä. On puutetta tilasta.

”Tämä on ongelmallinen soosi”, sanoo Haarde.

Espanjalaiset naiset lähtevät pois keittiöstä ja alkavat tanssia latinotansseja, kuten cha cha chata. He laulavat ja nauravat. Kompastelevat askelissa, sillä toisen pitää vetää miehen roolia.

Odottaessamme lasagnea uunista kuolaamme vessan ovesa roikkuvien kuvien komeita miehiä.

OSTAMME RANSKALAISET jyväskyläläisestä kebab-ravintolasta. Parikymppiset belgialaiset **Sarah Verzin**, **Charlotte de Meshaecker** ja **Isaline Jeanty** ovat jo ehtineet kaivata perunoita; he syövät Belgiassa ranskiksia vähintään kerran viikossa.

Belgialaiset ostavat niitä ranskalaisiin erikoistuneista Friterie-nimisistä pikaruokakioskeista. Aiemmin he olivat löytäneet Suomesta ranskalaisia vain McDonaldsista.

Kun belgialaistytöt avaavat mukaan otetun laatikon ylioppilaskylän soluasunnon ruokapöydällä, he näyttävät järkyttyneiltä. Ranskalaiset eivät ole rapeita. Ne ovat rasvaisia. Maukkaan kastikkeen sijaan yhdessä nurkassa on ketsuppia. He lisäävät suolaa reilusti.

”Oliko ketsupille muita vaihtoehtoja?” he kysyvät.

Ei ollut.

Jeanty ja Verzin selvittävät, että Friteriessa on useita kastikkeita.

Englantilaisissa Duncan Snape, 37, leikkaa tomaattia Tildalle, 3. Pikkusisko Eva, 1, tarkkailee ja sotkee kananmunaa naamaansa.

Venäjäällä, mutta suomalaista leipää ja viinaa.

Azadeh Okhovatille tärkeitä perinteitä ovat muun muassa käsin tehdyt pöytälinat ja keramiikka.

Belgialaiset painottavat, etteivät heidän ranskalaisensa ole niin rasvaisia kuin suomalaiset. He uskovat, että nämä perunat jäävät viimeisiksi Suomessa.

Tytöt tarjoavat suklaata, jonka sisällä on toffeeta. Belgialaisten lempiherkkuihin kuuluu stereotyyppisesti myös suklaa-hasselpähkinälevite Nutella.

Teeaika Iranissa koittaa.

"Olen Hoori [Huori]," iranilainen kolmekymppinen nainen esittelee itsensä englanniksi.

"Kyllä, tiedän, että minun pitäisi esimerkiksi venyttää vielä enemmän u-kirjainta sanoessani nimeni. Lähes jokainen suomalainen on kommentoinut nimeni kuulostavan pahalta," hän lisää naurahtaen.

Hänen ystävänsä **Azadeh Okhovat** kaataa teetä kuppiin. Azadeh tarkoittaa vapautta.

Hän tarjoaa lisäksi sokerista tehtyä "nabatia". Tikkarin näköinen, saframilla maustettu keltainen teesokeri narisee hampaissa. Sitä ei olekaan tapana pureskella, vaan antaa sen sulaa kuumaan veteen.

"Tämä yhdistelmä tekee rauhalliseksi ja onnelliseksi," naiset luopaavat.

Okhovatin seinillä on kuvia hänen perheestään. Hän kuuntelee klassista kotimaansa musiikkia. Hoori puolestaan pitää rockista ja metallista. Hän soittaa rumpuja.

"Vanhempani ovat edelleen kauhistuneita valinnastani. Rumpujen soittaminen on miehinen juttu. Onneksi aviomieheni on tukenut minua kaikessa."

Molemmat naiset ovat ensimmäistä kertaa Iranin ulkopuolella.

KIINALAISET GAO HANG, Zhang Miao ja Zhao Yi Yang keskustelelevat intohimoisesti keskenään. Gao käsittelee pensaspapuja, Zhao leikkaa juureksia. Zhang puolestaan pitää yllä keskustelua. Hän kysyy muun muassa, mitä suomalaiset oikeastaan syövät.

"Niitä lihapullia ja perunamuussia," vastaamme.

He tarjoilevat pöytään kananmunaa, kanaa, vihanneksia ja spagettia, jonka emme tienneet olevan osa kiinalaista perinnettä. Todennäköisesti he luulivat sitä nuudeliksi.

Zhangin lempiruoka on hotpot-pata, mausteliemi, jossa kypsytetään lihaa, kasviksia, sieniä, nuudeleita tai mitä vain.

Tšekkiläinen **Kateřina Schönová** tulee kotiinsa. Gao, Zhang ja Zhao toivottavat hänet tervetulleeksi syömään.

Schönová kertoo kaipaavansa tšekkiläistä lihaa. Hän on yllättynyt mielihalustaan, sillä ei oikeastaan ole syönyt kotimaassaan niin paljon lihaa.

"Pidän karjalanpiirakasta. Luulin sitä makeaksi, keskellä olevaa hilloksi."

Schönová sanoo tykkävänsä myös lonkerosta. Suomalainen vod-

Juan Garay, 34, pitää chilelisestä punaviinistä Jyväskylässäkin. Hän on vaativa viinien suhteen, joten on yllättynyt sen maistuvuudesta.

Tomoko Mochizuki tykkää enemmän onigirista kuin suomalaisesta ruisleivästä.

ka puolestaan on hänelle tuttu jo entuudestaan. Hän päättää lähteä mukaamme tapaamaan venäläisiä ylioppilaskylän A-rakennukseen.

Pavel Gonchukov on iloisissa tunnelmissa. Viinakaapista löytyy lähinnä suomalaisia alkoholijuomia. Hän painottaa pitävänsä enemmän viinistä kuin viinasta, vaikka monet suomalaiset liittävät vodkaa mielikuvaansa naapurimaasta.

Gonchukov tuo pöytään Koskenkorva-pullon ja suolakurkkuja.

"Missä on ruskea leipä," kysyy **Sergei Chernov**.

Chernov on tarkka venäläisistä juomaperinteistä. Ennen jokaista lasia pitää sanoa jotakin, kertoa tarina. Toinen lasillinen juodaan aina vanhemmille, kolmas rakkaudelle.

Pullo pitää juoda tyhjäksi viimeistä tippaa myöten. Tippa jaetaan venäläisen ruletin tapaan: Se, kenen lasiin tippuu viimeinen pisara, saa toivoa jotain.

Toivomme ja löydämme itsemme viinin tyssijasta Chilestä.

Santiagossa 30 vuotta elämästään viettänyt **Juan Ignacio Mendoza Garay**, 34, sanoo, ettei ole juurikaan ylpeä maastaan.

"Vain viini on hyvää. Piscosta ja Terramoto-drinkistä pidän."

Chileläläisen alkoholijuoman pison nimi tarkoittaa alun perin pientä lintua, terramoto taas maanjäristystä. Drinkkiä juovat miehetkin, vaikka se lähtökohtaisesti kuulostaa "naisten juomalta" ananasjätelöpaloineen.

"Joka tapauksessa elän unelmaani - olen Suomessa. Arvostan suomalaisia paljon," Garay kertoo baari Vakiopainen kynttilän valossa.

Chilestä tuotua viiniä on saatavilla melko usein Jyväskylässä.

Seuraavaksi juomme kaljaa saksattaren, **Sabine Kemlerin**, 22, kanssa. Kemler yllättäen kehuu suomalaista olutta, mutta siideri on hänelle liian makeaa.

Saksassa iltapalaksi saattaisi saada makkaraa, Würstia, jostain justa, mutta sitä emme lähde etsimään täältä. Kemler on kasvissyöjä. Haluamme kuunnella vaihteeksi musiikkia.

Tutustumme kanadalaiseen musiikin intohimoiseen opiskelijaan **Matthew Buckleyhin**, 27. Hän soittaa kitaraa Ylä-Ruthilla. Buckley on myös pelannut vuosia jääkiekkoa.

Musiikin vapauttavasta voimasta kuulemme pienellä Karibianmeren saarella Dominicassa. Sieltä kotoisin oleva rumpali **Conrad Isidore**, 69, muutti nuorena miehenä Lontooseen. Hän on soittanut suuruuksien, kuten **Jimi Hendrixin** kanssa. Isidore eli 1960- ja 1970-luvuilla tapahtumien sydämessä Lontoossa ja Los Angelesissa.

Nyt hän asuu Jyväskylässä, ja katsoo, kuinka **Ameth Wade** ja **Pape Cisse** Senegalista soittavat rumpuja kadulla Tourujoen sillan vieressä. Cisse lyö djembe-rumpua Mama African järjestämässä ohjelmassa. **Rakie Janha** Gambiasta tanssii paljain varpain kadulla.

Tunne ilosta ja onnesta leviää.

Menot

"TÄÄLLÄ SYNTYY OUTOJA KESKUSTELUJA",
"TÄÄLLÄ VOI OLLA JUURI SELLAINEN KUIN ON".
Vakiopaineen kanta-asiakkaat "Narsu" ja Seija Hakkarainen.

14 RAVINTO Englantilainen keittiö, **15 HELPOTUS:** Älä alistu vieraan voiman hallintaan, **16 KULTTUURI:** Urheilun sankari- ja anti-sankarikuvaukset, **17 ARVIOT:** Rokkia, poppia, pari leffaa ja energiavalistusta, **19. SIVUN KASVO:** Eva haki maailmalta miehen ja menestystä.

koonnut **Petri Kaikosuo**

20.10. MUSTA KYNYS

HELMI Levyt-klubi tuo Mustaan kynnykseen **Jaako Eino Kalevin** ja hänen päiväkotikaverinsa **Sami "Long-Sam" Toroin**, jotka soittavat kokeellista elektro-diskoa minimalistisilla analogisoundeilla. Kaksikon debyyttialbumi Totuuden rakastajat / Amateurs de vérité ilmestyi elokuussa. Soundissakin viittä tähteä saanut Talmud Beach taasen veivaa "käsiteluesia". DJ:nä toimii itse Arwi "Herra Helmi Levyt" Lind!

SAMI JA JAAKKO ITSE

2.-10.11. VAKIOPAIN

Kaljan ja kulttuurin keidas 20 vuotta!

JYVÄSKYLÄN parhaan baarin, Vakiopaineen, 20-vuotisjuhlahumut alkavat perjantaina 2.11, jolloin lauteita lämmitetään Jaako Laitinen & Väärä Raha. Lauantaina 3.11. lavalle astuu vanhoja iskelmiä nukkkavierulla otteella soittava Linunrata-orkesteri yhtyeineen. Solisteina kuullaan **Tuuli Mari Fareedia** ja sitä kaljua, ruutupaitaista miestä Vakiopaineen tiskin takaa eli **Matti "Masa-eno" Perälää**.

Sunnuntaina 4.11. nähdään Helsingin juhlaviikollakin tunnustusta saanut, jyväskyläläisten runoilijoiden teksteistä tehty Pimeänä puhallan kattoon -teatteriesitys. Maanantaina 5.11. "Suomen semilegendaarisin stand up-komiikan treeniklubi" Alipaineklubi tarjoaa mahdollisuuden nähdä, kun aloittelevat koomikot kokeilevat siipiään tai vanhat kehäketut kokeilevat uutta settiään. Itsekin voi kokeilla, kun ilmoittautuu.

Varsinaisena syntymäpäivänä 6.11. voi vain olettaa jotain tapahtuvan. Perjantaina 9.11. vietetään legendaarista merkittävää musiikin iltaa Äylän ehtoota. Lauantaina 10.11. lavalle kipuaa Suomen

VIRVE RÄISÄNEN

Pertti Kukkola, Terhi Åman ja Tuija Mikkonranta perustivat Vakiopaine-baarin 6.11.1992. Nimi saatiin paikalliselta takavuosisen putkifirmalta ja samalla saatiin myös vitsi: ilmakehän vakiopaine on yksi baari. Kyltti, jossa on vuosiluku 1853, löydettiin kaatopaikalta.

katu-uskottavin iskelmäprinssi Ville Leinonen, joka muuten soitti ensimmäisen Jyväskylän keikkansa juurikin Vakiopaineessa vuonna 1999.

KAMPUSKINO

PETTERI KALLIOMÄKI
ARVOSTELEE ILOKIVEN TULEVAT NÄYTÖKSET

Neds

PETER MULLAN, 2010
TI 16.10. KLO 19.00

Priimusoppilas muuttuu häiriköksi tässä 1970-luvun Skotlanttiin sijoittuvassa nuorisokuvaussessa. Muutamat persoonalliset kosketukset (mm. aavemaisen Jeesus-hahmon kohtaaminen hautausmaalla) eivät kykene peittämään alleen sitä tosiasiaa, että elokuvan arvomaailma on kuin suoraan jostain 1950-luvun "juvenile delinquent" -rairasta.

Arvosana: **2/5**

Pariisin vainotut

ROSE BOSCH, 2010
TI 23.10. KLO 19.00

Natsien miehittämän Ranskan juutalaisvainoista kertova teos on kaikessa ulkoilmaisuuksessaan masentava todiste siitä, kuinka nykypäivän elokuvantekijät ovat kadottaneet kontaktin parin vuosikymmenen takaiseen historiaan. Pariisin vainotut vaikeuttaa perustuvan todellisten tapahtumien sijasta lähinnä muihin holocaust-elokuviin, ja jäävän esikuvistaan toivotomasti jälkeen sekä älyn että emotion sarjoilla. Arvokkaampia ranskalaisnäkemystyksiä samasta aiheesta etsiviä kannattaa katsastaa mm. **Claude Berrin Me kaksi** tai **Joseph Loseyn Mr. Klein**.

Arvosana: **2/5**

Pom Poko

ISAO TAKAHATA, 1994
TI 30.10. KLO 19.00

Maineikkaan Studio Ghiblin söpöhöpötuotantoa edustava japanilaisanimaatio kertoo olomuotoaan muuttamaan kykenevistä pesukarhuista, jotka alkavat taistella alati laajenevan suurkaupungin rakennustöitä vastaan. Tarinan kokonaisvaltainen yllätyksellisyys ja suorastaan hysteerisen villi mielikuvitus nostavat Takahatan ohjaustyön päätä muita genretovereitaan pidemmäksi.

Arvosana: **4/5**

19.10. FREETIME

AVANTGARDEROCKBÄNDI

Sydän sydän on yksi Suomen omituisimmista oikeasti hyvistä bändeistä. Äkkiväärää punkia kahdella akustisella kitaralla vetävä **Jakko & Jay** on yksi Suomen parhaista oikeasti omituisista bändeistä. Jos oikeasti välität artistista baari-iltana, niin menepä katsomaan.

MIIKKA PIRINEN

19.10. ILOKIVI

ETTEI MENISI pelkäksi rock-hippeilyksi nämä menot, kerrotaan, että Dreadmark tuo Tes la Rokin ensimmäistä kertaa Jyväskylään. Dj on Suomen dubstep-skenen tunnetuin ja melko yksiselitteisesti arvostetuin tekijä. Kivaa tuo pörinä kuulostaa tosiaan olevan.

Ilpo Puhakka

3.11. LUTAKKO

UUNOTURHAPUROMAISTA karismaa omaavan **Vesku Jokisen** luotsaama suomipunkrockbändi Klamydia ei ole koskaan ollut kriitikoiden tai yliopistopiskelijoiden ykkössuosikki, mutta levyt ovat myyneet hyvin ja keikoilla on riittänyt väkeä. Vuonna 1988 perustetun Klamydian suurimpia hittejä ovat olleet Huipulla tuulee (1994) ja Perseeseen (1997).

JUSSI KILPONEN

13.10.-8.12. KELLARITEATTERI MIILU, SAMMONKATU 7

AD Astra-teatterin Doloreksen tunnustus perustuu **Stephen Kingin** kirjaan **Dolores Claiborne**. Doloresin rapajuopon aviomiehen kuolemasta on kulunut 30 vuotta, kun kuulustelut käynnistyvät uudelleen. Nyt Dolores on valmis kertomaan kaiken erikoisesta ystävyydestään veran kanssa, vaihtelusta tyttärestään Selenasta, rankasta avioliitostaan, kirveestä ja iltapäivästä vuoden 1963 auringonpimennyksen aikaan.

2.11. MUSTA KYNYS

OBJEKTIVISIN kriteerein Suomen parhaisiin bändeihin kuuluva 22 Pistepirkko perustettiin Utajärvellä vuonna 1980. Vaikutteet otettiin 1960-luvun brittiläisestä garage- ja psykedeelisestä rockista. Kitarat tehtiin itse lankuista ja vahvistimet äidin putkiradiosta. Yhtye voitti rockin SM:t 1982 ja sen suurin hitti on Birdy vuodelta 1992. 14 albumia julkaisseensa bändin viimeisin levy Lime Green Delorean tuli ulos viime vuonna.

TERO AHONEN

15.10 KELLO 20. VAKIOPAIN

HALUATKO LUKEA runosi tai suosikkikirjailijasi novellin? Haluatko kertoa vitsin tai surullisen tarinan, joll'ei oo vertoa? Tai ehkä vain istua kynttilänvalossa punaviinilasien äärellä kuuntelemaan muiden juttuja? Vakiopaineen Cuentas-tarinankerrontailloissa kuka tahansa saa kertoa mitä tahansa.

teksti & kuva **Annimaria Valli**

TUO KEITTIÖÖSI PIENI BRITANNIA

PIKARUOKA. Lähes keittotaidottomat britit ovat hioneet opiskelijakeittiöiden tehokkuuden huippuunsa.

Pikainen kysely Newcastle'n yliopiston kampuksella osoitti, että suosituimpia ruokalajeja ovat purkkinuudelit, säilykepurkkikeitot, erilaiset paahtoleipäpohjaiset ruuat ja tietenkin kaupan valmiit kolmioleivät. Ruuan kanssa on tapana nauttia kourallinen perunalastuja ja voileipä huuhtoutuu mukavasti alas tölkillisellä Coca-colaa.

Hieman enemmän vaivaa ruokansa eteen näkevä opiskelija voi valmistaa uuniperunoita mikrossa. Se tapahtuu laittamalla todella iso peruna lautaselle ja kypsentämällä perunaa mikrossa viitisen minuuttia. Kypsään perunaan leikataan keskelle viilto ja peruna täytetään vaikkapa tonnikalasta ja majoneesista tehdyllä mössöllä. Jos budjetti sallii, voi ruokaan saada eksoottisemman vivahteen käyttämällä perunan sijasta bataattia.

Todellinen klassikko ovat tietenkin erilaiset paahtoleivän ympärillä rakentuvat ruokalajit. Helpoin näistä lienee cheese on toast, joka on nimensä mukaisesti paahtoleipää juustolla. Valmistustapa eroaa arvattavasta siten, että britti paahtaa aina leipänsä ensin erikseen, ja sitten sulattaa juustoraasteen sen pintaan uunissa. Leipä on siis ehdottomasti oltava rapeaa juuston alla.

Muita vaihtoehtoja ovat mm. beans on toast ja eggs on toast. Eli paahtoleivän päälle joko purkkipapuja tai munakkaan tapaista mössöä. Paahtoleivän käyttöä ruuanlaitossa rajoittaa vain mielikuvitus, joten kannattaa kokeilla esimerkiksi ilisen pastan tai jauhelihakastikkeen nauttimista paahtikselta.

Papuja paahtoleivällä

- 2 siivua paahtoleipää
- 1 tölkki papuja
- 1 rkl voita tai margariinia
- (kourallinen raastettua juustoa)

TÄTÄ RESEPTIÄ voi varioida loputtomasti. Klassisin versio koostuu tietenkin valkoisista pavuista tomaattikastikkeesta ja valkoises-

ta höttöleivästä, mutta voit käyttää juuri sellaista leipää ja sellaisia papuja, kuin haluat. Opintotukipäivänä voit lisätä ruokalajiin hieman juustoa. Britti käyttäisi varmaan cheddaria, mutta suomalainen opiskelija voi käyttää sitä, mitä kaapista löytyy, tai mikä sattuu olemaan halvinta.

Paahtaleivät ja asettele vierekkäin lautaselle. Voitele leivät. Lämmitä purkkipavut joko kattilassa tai mikrossa. Kaada pavut leipien päälle. Jos olet varoissasi, ripottele päälle kourallinen juustoraastetta. Syö veitsellä ja haarukalla mieluiten televisiota katsellen sohvalta aidon tunnelman saavuttamiseksi.

SONAATTIN TOIMIPISTEET

SONAATTI
elinvoimaa ja makuelämyksiä

KAHVILAPALVELUT
RUOKAYMPYRÄ

TOIMIPISTEIDEN RUOKALISTAT NETISSÄ
WWW.SONAATTI.FI

JÄÄKAAPPIRATSIA

JYLKKÄRI KURKISTAA JÄÄKAAPPIISI.

KRAPULAINEN YHTEISKUNTA-POLITIIKAN FUKSI MIIKA LÄHDENIEMI:

"Siitä on kohta viikon päivät, kun kävin viimeksi ostamassa tavaraa jääkaappiin. Nyt vaan jostain syystä tuli tällöinen tauko tässä. Siellä ei ole enää edes niitä Pirkka-oluita, mitä yleensä on.

Syön lähinnä opiskelija-ruokaloissa, niin syöminen kotona on aika vähäistä.

Yleensä ei löydy mitään ison aterian antimia tuolta. Se on aika tommosta sitä sun tätä.

Aion kyllä mennä tänä iltana kauppaan. Jääkaapista puuttuu aika paljonkin, että ei tuolta hirveästi mitään aamupalaa huomenna saa. Siellä on hapankaalia, hilloa ja mustikkaa. Niillä ei vielä pitkälle pötkitä."

Arimo Kerkelä

teksti & kuva Arimo Kerkelä

AJATUKSEN VOIMALLA ILLUMINATIA VASTAAN

SALALIITOT. Foliohatut eivät auta, jos haluaa suojautua ulkopuolisten mielenhallinnalta.

Mind control eli mielenhallinta on erittäin negatiivinen sotilaallinen ase ihmiskuntaa vastaan. Se tarkoittaa sitä, että kaikki ihmisen ajatukset, unet ja alitajunta sekä käytös voidaan saada ulkopuoliseen kontrolliin supertietokoneiden ja satelliittien kautta. Näin sanoo ufologi ja lääkäri **Rauni-Leena Luukanen-Kilde**.

Norjassa asuvan Luukanen-Kilden mukaan mielenhallinta vaikuttaa aivojen frekvensseihin. Kun aivoihin lähetetään eri värähtelytasoja, voidaan ihmistä hallita ulkopuolelta.

”Jos olet oikeistolainen, niin sinut voidaan saada äänestämään vasemmistolaisista”, hän havainnollistaa.

MITEN MIND CONTROLILTA voi sitten suojautua?

Rauni-Leena Luukanen-Kilden mukaan mielenhallinnassa voidaan käyttää mikrosiruja, joita levitettiin mm. sikainfluenssarokotteen mukana.

”Toisaalta tämän päivän teknologia ei tarvitse mikrosirua, että sinua voidaan ohjata. Riittää se määrätty frekvenssi, joka osoittaa sinuun. Mutta se on helpompia jos sinulla on mikrosiru, koska silloin sinua seurataan missä tahansa.”

Entä toimiiko usein mainittu foliohattu signaaleja vastaan?

”Ei toimi, se on ihan höpö höpöä. Periaatteessa sillähän vain pilkataan.”

Puolustuskeinoja kuitenkin on. Luuka-

nen-Linde neuvoo, että vastaan voi taistella ajatusenergialla – siis ajatustemme voimalla. Tähän kykenee kuka tahansa.

”Kotona oleva tiskaava äiti voi ajatella positiivisesti, lähettää rakkausenergiaa vaikka Maa-planeetalle tai läheisille tai ystäville tai kaikille. Se menee perille. Siis jokaisella meillä on hirvuinen energia, jota me voidaan käyttää.”

Hän kertoo esimerkin Jugoslaviasta. Naton pommitukset eivät riittäneet **Slobodan Miloševićin** kukistamiseen. Milošević putosi vasta, kun miljoona ihmistä alkoi huutaa ja vastustaa kaduilla.

”Tässä oli taas demonstraatio mitä ihmisten ajatusenergia ja tällöinen ihmisten voima saa aikaan. Käytetään sitä!”

MIND CONTROL

- Ihmisiä ohjaava elektromagneettinen ase
- Taustalla Illuminatin tai muiden halitsijoiden maailmanlaajuinen salaliitto.
- CIA:n ensimmäinen koikeilu, Project Moonstruck, vuonna 1952.
- Tunnettuja uhreja mm. Anders Breivik ja monet muut sarjamurhaajat.
- Voitaisiin käyttää myös hyvään.

LÄHDE: RAUNI-LEENA LUUKANEN-KILDE

Rauni-Leena Luukanen-Kilde luennoi Kosmisilla Parapäivillä Jyväskylässä.

KESKUSTAN NUORET EHDOKKAAT KUNTAVAALEISSA JYVÄSKYLÄSSÄ

412

ALASTE HENNA
reskontra-asiantuntija, opiskelija

414

ANTTILA PIETARI
opiskelija

430

HYVÖNEN TUOMO
pakkaja

432

HÄMÄLÄINEN HELI
HuK, opiskelija

439

JUVONEN ELVI
opiskelija

445

KARJULA JOHANNA
kasvatustieteiden yo, floristi

452

KOSKELA EEVA
VTM, järjestösihteeri

460

KÄRKKÄINEN SONJA
opiskelija, agrobiologi

462

KÖNTTÄ JOONAS
opiskelija, myyjä

466

LAHTINEN KALLE
projektipäällikkö, it-asiantuntija

467

LAITALA TIINA
talousneuvoja

469

LAITINEN HANNU
rahoituspäällikkö

471

LEINONKOSKI SAANA
opiskelija

473

LÖPPÖNEN AINO
opiskelija

484

PAKARINEN JONNE
opiskelija

491

PETÄJÄLÄ HENRI
opiskelija

500

SAHIVAARA HEIDI
opiskelija, tarjoilija

VAALIPÄIVÄ 28.10. ENNAKKOÄÄNESTYS 17.-23.10.

www.keskustanuoret.fi
maksaja Keskustanuoret ja Keskustaopiskelijat.

teksti **Jesse Saarinen** Kuvat **Filmikamari**

KUNNNIAN KAHDET KASVOT

URHEILUKUVAUKSET. Kuningas Litmanen ja Sinivalkoinen valhe kuvaavat urheilun kirkkaimmat ja synkimmät piirteet.

Lyyhyen ajan sisään valkokangas on todistanut kahden hyvin erilaisen suomalaista urheilua käsittelevän dokumenttielokuvan ensi-illat. Ensin kankaalle piirtyi kuva suomen legendaarisimmasta jalkapalloilijasta nimikko elokuvassaan Kuningas Litmanen.

Arto Koskisen ohjaama, koko Littin peliuran läpikäyvä katsaus, toimii katsojalle oivana mieleen palautuksena Kuninkaan huikasta urasta. Kuitenkin dokumentti on ennen kaikkea kunnianosoitus miehelle, joka antoi niin paljon suomalaiselle jalkapalloilulle.

Perässä seuraa **Arto Halosen** Sinivalkoinen valhe ja katastrofin mittasuhteet saanut suomalaisen hiihdon dopingkulttuuri. Sinivalkoinen valhe ei säästä mitään tai ketään vaan käsittelee dopingin käytön taustoja ja etenkin Lahden 2001 maailmanmestaruuskisojen jälkipyykkiä kriittisellä silmällä. Dokumentti herättää kysymyksen urheilun arvopohjan terveydestä.

ELOKUVIEN TAPAHTUMIEN kuvauksessa on tyyllisesti paljon samaa. Molemmissa esitettiin menneet urheilutapahtumat koskettavina välähdyksinä suurien nimien haastattelujen sekä yleisen kerronnan lomassa. Taustalla soi tunteikas musiikki urheilun muistorikkaimpien hetkien juostessa silmien edessä. Aimo annos fiilistelyä kuuluu nyky urheiluun eikä sitä ole elokuvissa säästetty. Valkokankaalle tanssitaan kuuluisuuksia kertomaan kantansa. Xavi, van der Sar, Hyypiä... kaikki keuhvat Litmasta.

Kieli ei ole turhan teknistä eikä katsojan tarvitse ymmärtää jalkapallosta mitään kommentteja kuunnellessa. Litmasen teot kuitaillaan huumorilla ja ihailulla, jonka jälkeen näytetään saksipotkumaali. Selkeä keveys ei huononna elokuvaa, joka jo perus lähtökohdista on viihteellinen, vaan antaa katsojan nauttia päätään vaaamatta.

Sinivalkoinen valhe noudattaa samaa tyylikaavaa, vaikka sisältö itsessään onkin vakavaa asiaa. Valmentajien ristiriitaiset lausunnot, kohun jälkeiset lehdistötiedotteet ja urheilijoiden kuulemiset selventävät kiistojen vyöhytää.

Sitten on todistusaineiston vuoro, jonka jälkeen hiihtäjä katkai-

see sauvansa tai dopingin kiistäjä pakenee haastattelua. Sinivalkoinen valhe marssittaa esiin pitkän listan todis teita ja esittää, että ainoastaan dopingin käytön yleinen, harkittu ja järjestelmällinen peittäminen ovat pitäneet dopingkulttuurin hengissä aina Lahteen asti.

Rivien välistä käy ilmi, että koko totuutta ei ole vielä saatu esille. Ote asioiden käsittelyyn on enimmäkseen asiallinen, mutta dokumentti ratsastaa Lahden kohun tunnelatauksella eikä missään nimessä pyri sitä vähentämään.

ALKUASETELMA ON SAMA, on sankari. Liitmaanen -huutojen myrsky tuhansien fanien huutaessa suosikilleen Amsterdam ArenA:lla; Ylen selostajan ylistys kultahiihtäjille Lahdessa, kun norjalainen jää taakse kertovat sankariin liittyvästä arvostuksesta. Kansa on ylpeä omastaan, mutta millainen on sankari?

Elokuvat ottavat eri suunnan alkaessaan käsitellä aiheiden taustoja. Kuningas Litmanen pyrkii esittelemään Jarin numero kymppin lisäksi. Littia itseään haastatellaan paljon ja hän esiintyy, kuten on totuttu näkemään, asiallisena ja pilke silmäkulmassa. Mitään paljastuksia ei kuitenkaan tehdä ja elokuvassa vältetään yksityiselämän käsittelyä jalkapallon ulkopuolelta. Tämä sopii kontekstiin.

Loukkaantumiset saavat paljon huomiota, vaikka ne ovat esitetty hauskaasti piirrustelemalla rasteja leikattuihin polviin ja kuvailemalla sen kuuluisan pullonkorkin osumista Littin silmään.

Kuitenkin loukkaantumisten ja etenkin sitä pullonkorkkiakin kuuluisamman Unkari -pelin kuvauksista jää jossittelun sivumaku. Elokuva ei ole päässyt ylitse historian traumaista. Menehtettyä vatvotaan hiukan liikaa, mikä välillä latistaa hyvää yleistunnetta.

Siinä missä Kuningas Litmanen syventää urhailijakuvaa niin Sinivalkoinen valhe etäännyttää urheilijat aiheesta käsittelemällä yleisiä syitä dopinginkulttuurin takana. Dokumentti osoittaa, miten urheilijat ja taustaorganisaatiot hyötyvät huomattavasti rahallisesti menestyksestä. Eikä menestyminen ilman vippaskonsteja ole mahdollista, mikäli kanssakilpailijat niitä käyttävät.

Toisaalta urheilu perustuu sankaritarinoihin ja kansa janoaa menestystä. Paine on kova ja päät heikosti harteilla. Yksilöistä tulee jär-

**SUURIN TUNNUSTUS
SINIVALKOISELLE
VALHEELLE TULISI
ANTAA TERMIN
DOPINGKULTTUURI
LÄPIVIENNISTÄ.**

jestelmän uhreja. Tämä ei ole synninpäästö tai tee dopingin käytöstä suvaittavampaa. Sinivalkoinen valhe pyrkii osoittamaan yhteiskunnan kaksinaismoraalin. Miten voi maksimoida tuloksen puhtain keinoin? Ei mitenkään.

Ero kunnian ja kullan välillä on selvä. Jari Litmanen ei ehkä saavuttanut kaikkea mahdollista urallaan, mutta hän on suomalaisille sankari ikuisesti. Miika Myllylä sai kultaa, mutta...

KUNINGAS LITMANEN ON oodi eikä tarjoa uusia yksityiskohtia Littin vaiheista. Sinivalkoinen valhe taas pyrkii tutkivan journalismin hengessä paljastamaan uusia näkemyksiä. Dokumentin suurin pommi on väite **Juha Miedon** dopingin käytöstä.

Mietoa ei ole tähän asti liitetty kokuun, mutta painonnoston olympiavoittaja **Kaarlo Kangasniemi** kertoo dokumentissa Miedon puhuneen ja kyselleen neuvoja saunassa steroidien käytöstä vuonna 1975. Mieto itse kiistää asian ja sanoo olevansa suoraselkäiseksi syntynyt.

Uutta on myös hiihtäjä **Kaija Härkinin** paljastus hiihtoliiton entisen lääkärin **Tapio Videmanin** toiminnasta. Härkin kertoo Viidemanin pyytäneen häntä "hormonitukimukseen" 1970-luvulla.

Viimeinen paljastus koskee **Jarmo Punkkisen** päävalmentajauraa Italiassa, jolloin veritankkaus oli yleisessä käytössä maajoukkueessa. Sinivalkoinen valhe myös vihjailee mm. norjalaisten ja ruotsalaisten käyttäneen dopingia aktiivisesti sekä osoittaa italian joukkueen doping kytkökset Suomeen.

WADA eli maailman antidopingtoimisto saa oman osansa epäilyistä. Nähtäväksi jää onko paljastuksilla käytännön vaikutusta ja ovatko ne tosia.

SUURIN TUNNUSTUS Sinivalkoiselle valheelle tulisi antaa termin dopingkulttuuri läpiviennistä. Mediassa mainitaan usein doping ongelma tai Lahden katastrofi.

Ongelma antaa kuvan yksittäisestä tapauksesta eikä kulisissa tapahtuvasta järjestelmällisestä ja virallisten tahojen hyväksymästä toiminnasta. Samoin Lahti oli edellä mainituille tahoille katastrofi vain, koska toiminta paljastui.

Sinivalkoinen valhe muistuttaa, että Lahdesta on kulunut yli kymmenen vuotta eikä asiaa ole saatu vielä kukaan loppuun käsitellyksi. Tämä osoittaa, että dopingkulttuuria pyritään tietoisesti suojelemaan ja toimintaa vähättelemään.

Rennot pippalot

DON JOHNSON BIG BAND: FIESTA (LIVE NATION)

Don Johnson Big Bandin edellinen albumi, vuoden 2009 Records Are Forever jätti ristiriitaisen jälkimaun. Genrerajoja repinyt tekele sisälsi sekä hienoja täysosumia sekä totaalaisia huteja.

Viides levy Fiesta on ehjempi kokonaisuus, joka pysyy tiukemmin hip hopin parissa. Ääripäitä onkin karsittu: uutukaisella ei ole pahempia pettymyksiä, muttei välittömästi vakuuttavia huippuraitojakaan.

Fiesta on mukava levy joka sopii rentoon chillailuun, muttei paljoa enempää.

Arimo Kerkelä

Liikaa perittävää

MEDUSAN PERINTÖ

Medusan perintö jatkaa **Matt Damonin** tähdittämien Jason Bourne -leffojen sarjaa – sillä

erotuksella, ettei itse Bournea nähdä neljännessä elokuvassa. Tällä kertaa jahdatuna agenttina räpiköi Aaron Cross (**Jeremy Renner**).

Miten leffasarja selviää ilman johtotähtään? Aika heikosti. Näyttelijät ovat lahjakkaita ja toiminta näyttävää, mutta kovin ontolta tämä tuntuu. Alkuperäisen trilogian inhimillinen ote on hukattu salaliittojen ja superagenttien sekamelskaan. Etenkin alkupuolen vanhoilla klipeillä höystetty tilkkutäkki ärsyttää.

Medusan perinnön pitäisi olla uusi alku. Sen sijaan se tuntuu turhalta uudelleenlämmitykseltä, joka sotkeutuu liikaa menneeseen.

Arimo Kerkelä

Rockmaailmassa kaikki hyvin

THE KILLERS – BATTLE BORN (ISLAND)

Neljän vuoden tauon jälkeen The Killers on palannut uuden levyn myötä, eikä juuri mikään ole muuttunut. 2000-luvun stadionrockin kuninkaas tietävät edelleen miten valmistaa jyhkeästi soivia rockbiisejä ja popballadeja.

Kitaravallit murisevat ja rummut pärisevät kuin taivaanrannasta lähestyvä rajumyrsky. **Brandon Flowersin** ääni soi ylväänä ja uhmakkaana, valmiina syöksymään päin myrskyä. Flowers laulaa Springsteenin hengessä, kuulostaen hetkittäin jopa Meat Loafilta. Battle Born osoittaa The Killersin olevan ylivoimaisesti suurin ja kaukein omassa lajissaan.

Juha Stenholm

Putro isollaan

SAMULI PUTRO: TAVALLISET HAUTAJAISET (KAIKU RECORDINGS)

Putron Tavalliset hautajaiset on kuin vastakohta edelliselle albumille, jonka vuodenaika oli alleviivatuksi kesä. Nyt vaelletaan pimeydessä: kipaleet kertovat mielenterveysongelmista, väkivallasta ja niistä ainaisista rypyistä rakkaudessa.

Levyn avaa isosti soiva Arktiseen limboon. Ensimmäisenä kuulija törmää ärhäkkään kitaravalliin ja raskaina kumiseviin rumpuihin. Bändi on suuressa roolissa muissakin levyn kappaleissa. Putro palaa siis lähteilleen, vaikkei Tavalliset hautajaiset aivan Zen Caféta kuulostakaan. Myös koneiden runsas käyttö on merkittävä muutos verrattuna aiempien soololevyjen luomumpaan sointiin.

Putron kliseitä hyödyntävät sanoitukset sisältävät niin onnistumisia kuin kompastumisiakin. Tällä kertaa pääosissa on mui-takin hahmoja kuin nuoruuden ja keski-ään välillä pulikoiva kaupunkilaismies.

Uusi rockimpi ja tuotetumpi Putro jää lopulta vähän etäiseksi ja yllätyksettömäksi. Silti on myönnettävä, että Tavalliset hautajaiset sisältää monia hienojakin hetkiä.

Juha Hakkarainen

Instituutio iskussa

MUSE: THE 2ND LAW (WARNER MUSIC)

Uudistuminen kannattaa – Musen kuudes levy on parhaimmillaan, kun yhtye kokeilee rohkeasti uutta. The 2nd Law on yllättävän raikas elämys.

Hienoja raitoja on runsaasti. Jopa Unsustainablen dubstep-revittelyt iskevät alkujärkytyksen jälkeen. Etäisesti **Michael Jacksonin** Thrilleriä muistuttava Panic Station nousee yhdeksi levyn kohokohdaksi. Vaikka tyylikokeiluja tehdään rohkeasti, kuullaan levyllä myös Musen perinteisempää paisuttelua.

Villisti rönsyilevä paketti pysyy kasassa. Pientä sulattelua se kuitenkin vaatii.

Arimo Kerkelä

Energiavalistusta ilman ekomantraa

JUSSI LAITINEN: VALOMERKKI - ENERGIAPULA JA MAKEAN ELÄMÄN LOPPU (ATENA)

Energia ja sen vähyys tulevat näyttämään ihmiskunnan tulevaisuuden suunna. Jussi Laitisen Valomerkki ruotii tulevaa energiapulaa monipuolisesti ja kiihottomasti. Tilanteen vakaavuutta ei yritetä peitellä, mutta kirja tarjoaa tietoa myös erilaisista ratkaisuihin tulevaisuuden energiansaannin varmistamiseksi ja ilmastonmuutoksen pitämiseksi kurissa.

Kirja esittelee laajasti eri energiamuotoja ja ratkaisuja ja tulevaisuuden visioita. Laitisen teksti on monimutkaisesta aiheesta huolimatta sujuvaa ja helppolukuista.

Kirjan parasta antia on talouskasvukriittikin kattava käsittely sekä nettoenergian käsitteen selkeä ja ymmärrettävä esittely. Lyhyehkö kirja on toki vain pintaraapaisu, mutta sellaisenaan hyödyllinen tietopaketti kenelle tahansa aiheesta kiinnostuneelle.

Annimaria Valli

Karua ja koskettavaa

PUHDISTUS

Sofi Oksasen menestysromaani marssii myös valkokankaalle. Kahdella aikatasolla liikkuva Puhdistus kuvaa naisia rankoissa olosuhteissa. Taustana toimii Viron traaginen lähihistoria.

Antti Jokinen ohjaama elokuva vakuuttaa, vaikkei olisi kirjaa lukenutkaan. Roo-leissa nähdään monia Suomen tunnetuimpia näyttelijöitä, kuten **Laura Birn**, **Krista Kosonen** ja **Peter Franzén**. Hienoja näyttelijäsuorituksista on runsaasti, mutta suurimmat ylistykset ansaitsee **Liisi Tanderfelt** menneisyytensä kalvamana vanhuksena.

Puhdistus on rujo ja synkkä teos. Kaksituntinen täyttä tuskaa uhkaakin uuvuttaa loppua kohden. Onneksi leffa kerää uutta puhtia hienoon lopetukseen.

Arimo Kerkelä

18 Ylioppilaskunta

ILOKIVEN RUOKALISTA 15.10.–2.11.

OPISKELIJAN LOUNAS 2,70 €,
10 LOUNAAN LIPPUVIHKO 26 € /28€ (KEHY)
JATKO-OPISKELIJAT 5 €, MUUT 5,60 €

OSTAKAA LIPPUVIHKOJA,
NIILLÄ SAA LOUNAAN
HALVEMMALLA JA NOPEAMMIN!

VKO 42

MA 15.10.

Kesäkurpitsakeitto
Sitruunainen turskaleike
Jauhelihalasagne

TI 16.10.

Perinaohukaise, porkkanamu-
hennos
Kalagratiini
Pippurihärkä

KE 17.10.

Feta-pinaattipiirakka
Lohipihvit
Kebabwokki

TO 18.10.

Kasvishernekeitto, pannari
Hernekeitto, pannari
Broilerpyörökät

PE 19.10.

Kasvislinssikastike
Värikäs uunikala
Jauhalihmaksapihvit

VKO 43

MA 22.10.

Kasviskuisaus
Paistettu kirjolohti
Mangobroileri

TI 23.10.

Pinaattikeitto
Uunimakkara
Havajilainen porsaspata

KE 24.10.

Soijastroganoff
Oopperakellarin silakat
Burgundin lihapata

TO 25.10.

Papurisotto
Broilerpastapaistos
Jauhelihapihvi, sienikastike

PE 26.10.

Kasvispyörökät
Tonnikalakastike, spaghetti
Pizza

VKO 44

MA 29.10.

Soija-aurajuustokuisaus
Keitetyt nakit
Jauhelihakastike

TI 30.10.

Papupata
Kasvistäyteinen sei
Chili con carne

KE 31.10.

Kesäkurpitsaherku
Mausteinen broilerpata
Porsaanleike, sinappikastike

TO 1.11.

Bataattiseikeitto
Kalamurekepihvi
Intialainen lihapata

PE 2.11.

Soijabolognese, spaghetti
Savukalakastike, spaghetti
Kebabkuisaus

Vasemmiston opiskelijat ja yliopistolaiset ehdolla kuntavaaleissa

310

Aaro Eloranta
tohtorikoulutettava, 26

313

Osku Haapasaari
opiskelija, vuokratyöläinen, 24

317

Irma Hirsjärvi
FT, opettaja, 52

PAREMPI
JYVÄSKYLÄ:
PAREMPI
TALOUS
PAREMMAT
PALVELUT

319

Marjukka Huttunen
sosiaalityön opiskelija, 25

326

Susanna Kaartinen
sos.työntekijä, opiskelija, 27

332

Johannes Kuhmonen
opiskelija (AMK), siivoaja, 26

BUSSEJA,
KEVYTTÄ
LIKENNETTÄ
JA VIHREÄÄ
KAUPUNKI-
POLITIIKKAA

333

Vesa Kupari
controller, 56

339

Riku Manninen
kasvatustieteen opiskelija, 23

344

Onerva Mälkönen
jooganopettaja, lehtori, 68, sit.

354

Laura Piippo
yliopistonopettaja, 26

356

Oskari Rantala
tiedottaja, opiskelija, 27

359

Taija Roiha
kulttuuripol. opiskelija, 22

366

Marjo Tiihonen
opiskelija, 20

369

Kristian Valkonen
baarityöntekijä, opiskelija, 26

372

Matti Vesa Volanen
Tutkija, 65

KOULUTUSTA
YHDEN-
VERTAISESTI
KAIKILLE

Me asukkaat olemme kunta.

Kuntavaalit 28.10. Ennakoäänestys 17.–23.10.

vasemmisto

RIKKAUTTA JOLLA ON ARVOA

teksti Laura Piironen kuva Jere Kyrö

MAAILMAN PARAS AJATUS

MUSAKUVIOT. Suomalais-ranskalaisen Eva & Manu -duon toinen puolisko Eva Louhivuori on kulkenut pitkän matkan Jyväskylästä Yhdysvaltojen kautta Etelä-Ranskaan. Jonakin päivänä hän saattaa palata takaisin.

Olen lähtöisin Kypärämäestä. Asuin siellä musikaalisessa perheessämme kaksikymppiseksi asti, kunnes musiikkihimmot alkoivat vetää Helsinkiin. Olin keikkaillut paljon eri kokoonpanoissa Jyväskylässä ja halusin lähteä uusille vesille. Helsinki tuntui luonnolliselta vaihtoehdolta, koska siellä asui paljon ystäviä ja sukulaisia.

Opiskelin Sibelius-Akatemiassa ja Pop Jazz Konservatoriossa. Eräänä päivänä Konsalle tuli Berklee College of Music in Boston -koulun edustajia pitämään pääsykokeita. En tiennyt kokeesta mitään enkä siis ollut valmistautunut, mutta laulunopettajani suorastaan tyrkkäsi minut kahvitaukoa pitäneen raadin eteen. Esitin lonkalta omia kappaleitani ja yhtäkkiä minut hyväksyttiin sinne, sain stipendin ja neljän kuukauden kulluttua olin jo Bostonissa. Sitä kaikkea ei oikein ehtinyt tajuta ennen kuin olin lentokoneessa ja näin Bostonin pilvien läpi koneen laskeutuessa.

Minulla oli avain johonkin asuntoon, määränpäänä tuntematon osoite ja ajatus siitä, että olen nyt täällä, yksin.

Tapasin Manun Bostonissa. Suhteen alku oli lähinnä kuin jostakin romanttisesta komediasta: ensitapaamisellamme hän luuli minua joksikin toiseksi. Tapailimme silloin tällöin kavereina puolentoista vuoden ajan, kunnes päädyimme soittamaan yhdessä. Siitä se sitten alkoi.

Olemme Manun kanssa päivittäin ehkä tunnin tai pari erillään, muutoin yhdessä. Pidämme samoista asioista ja meillä on yhteinen ystäväpiiri. Vaikeinta on yrittää pitää työ ja yksityiselämä erillään. Meillä on kuitenkin todella vahva yhteisymmärrys: olemme ikään kuin yhdet aivot. Olemme tutustuneet toisiimme parissa vuodessa yhtä syvästi kuin joku toinen pari kymmenessä vuodessa.

Kahden Bostonin vuoden jälkeen lähdimme Manun kanssa kiertämään Etelä-Eurooppaa. Oli elokuu, ja syksyisin on usein tarve tehdä jotain uutta. Meillä ei ollut minkäänlaista suunnitelmaa, ja kun idea matkasta syntyi, se tuntui maailman parhaimmalta ajatukselta. Olimme käymässä Manun isän maatilalla Etelä-Ranskassa, ja viereisestä pienestä kylästä löytyi vanha asuntoauto. Tienasimme kumpikin rahaa kuukauden verran, minä Suomessa ja Manu Ranskassa. Sitten lähdimme. Kaikki tapahtui todella nopeasti.

Seitsemän kuukauden matkaamme kului yhteensä noin tuhat euroa. Kiersimme Etelä-Ranskassa, Italiassa ja Espanjassa. Teimme kaikenlaisia töitä mautiloilla ja saimme sieltä ruoat ja majoituksen. Hienointa oli huomata pystyvän elämään lähes ilman rahaa. Lisäksi tapasimme upeita ihmisiä, saimme uusia ystäviä ja kuulimme ihmeellisiä elämäntarinoita. Eräskin lontoolainen konsulttipariskunta lapsineen oli jättänyt kaiken ja lähtenyt Etelä-Ranskaan elämään mahdollisimman maanläheisesti mongolialaisjurttiin.

Matkassa rankinta minulle oli perheen ja ystävien kaukaisuus. Sen aikaista päiväkirjaa lukiessa huomaa, että minulla oli kauhea ikävä. Oli myös kummallista elää elämää, joka ei ollut täynnä keikkoja ja treenejä.

Blogimme Travel in Music auttoi vaikeissa hetkissä. Teimme joka viikko uuden biisin ja musiikkivideon, jossa oli videopätkiä viikostamme. Tuotoksiamme alettiin oikeasti seurata ja odottaa. Saimme paljon viestejä siitä, kuinka blogimme oli tärkeä monelle ympäri maailmaa. Tajusin, että matkallamme oli tarkoitus: emme tehneetkään sitä vain itseämme varten, vaan myös muille.

En osannut odottaa Feet in the Waterin menestystä, se oli hirveän kivaa vaan. Meillä ei ollut tarkoitusta perustaa minkäänlaista duoa, se vain tapahtui. Esikoislevymme kappaleet syntyivät matkan aikana. Folk rock valikoitui tyylilajiksi asiaa kummemmin miettimättä: se on luonnollinen osa sitä, mitä olemme. Minulla on vahva pop- ja jazztausta, Manula taas kokemusta rock- ja progepuolelta. Ehkä myös Manun ranskalaisuus tuo jotain ekstrapuolaa musiikkiimme.

Olisi hienoa asettua joskus takaisin Jyväskylään. Täällä on ihmeellinen rauha. Ajattelin ensin, että se johtuu erityisiteestä kotikaupunkiaani kohtaan, mutta Manu tuntee sen myös. Olemme myös miettineet, että olisi hienoa rakentaa oma talo Etelä-Ranskaan. Ja pieni maatala. Mahdollisesti myös pieni kotistudio, jotta voisi tehdä musiikkia. Mutta se on vielä vähän kaukaisempi haave.

Tällä hetkellä onnellisuuteen riittää kahvi jossain kivassa kahvilassa, perhe ja ystävät sekä se, että tekee asioita, joista joku muukin saa jotain. Voi antaa muillekin jotain hyvää.

Ruthin RAVINTOLA

Kulttuuriravintola
Ylä-Ruth

opiskelijakortilla
- alennusta hanatuotteista - 0,50€
- kahvi ja tee aina 0,50€

Aukioloajat
Su - Ma: 9 - 22
Ti - To: 9 - 01
Pe - La: 9 - 02

Tiistaisin tietovisa kello 21.
Lauantaisin elävää musiikkia genrestä toiseen.
Meiltä löytyy myös kabinetti, jonka voi varata ilmaiseksi eri aine-järjestöjen käyttöön.

www.yla-ruth.fi

 Tykkää meistä facebookissa.

ONNIBUS HALVIN TAPA MATKUSTAA

HALPABUSSIT TULIVAT JYVÄSKYLÄÄN!

Jyväskylästä alkaen **3 euroa**

- Tampereelle
- Turkuun
- Helsinkiin
- Ouluun

Älä tue monopoliparonien riistohintoja vaan matkusta halpabussilla!

Katso aikataulut ja ohjeet internetistä www.onnibus.fi

ONNIBUS

seven PROFESSIONAL

Savelan Parturi-Kampaamo

Kaikkissa hiusasioissa sinua palvelee

0400 762 217
LAAJAVUORENTIE 5 A

Opiskelijakortilla
Keittolounas **2,70 €**

Kasvisravintola

katriina

Kauppakatu 11 JKL
Avoinna 11.00-14.30

115 Eetu Heiska
Opiskelijan elämän asiantuntija
<http://www.facebook.com/HeiskanEetu>

Suomi-UUDISTUS KOKOOMUS

Tämän mainoksen maksoi Tuhatkunta

opiskelija-alennus -15%

Thai-restaurant

FORUM
Asemakatu 5, Jyväskylä. P.010 321 1140.
www.banthaideli.fi

TARJOUKSET VAIN TORIKESKUKSESSA

Naisten NAHKASORMIKKAAT
• ohuella vuorilla
SÄÄSTÄ -30%
795 (12€)

Miesten NAHKASORMIKKAAT
• ohuella vuorilla
SÄÄSTÄ -30%
795 (12€)

Naisten, miesten ja nuorten NEULESORMIKKAAT
• musta, ruskea, 1.sininen
SÄÄSTÄ -50%
195 (4€)

Naisille ja miehille TUPSUPIPO
• kaksi väriä
SÄÄSTÄ -65%
195 (6€)

Naisille ja miehille PIPO
• eri värejä
SÄÄSTÄ -50%
295 (6€)

Leopardi SATEEN-VARJO
495 (8€)

Monilokero NAHKA-LOMPAKKO
• 8 korttipaikkaa
• ikkunataskut
• vetoketju
• 2-os. setelipuoli
SÄÄSTÄ -50%
995 (20€)

IEN Syksyn uutuuudet saapuneet

Iso monilokero TIETOKONE-REPPU
myös mustana pehmustetut olkaimet ja selkätuki
2495 (37€)

PIGEON OLKA-LAUKKU
• 32x30x12 cm
• musta, ruskea, kellainen
2495 (34€)

Uutuus KEVYET VETOLAUKUT
• isot laakeroidut pyörät
• tukeva vetoaisa
• ruskea, harmaa/vadelma, musta/turkoosi, musta/ruskea, musta/vadelma
PAINO VAIN 2,3 kg
3995 (55€)
52x34x20 cm

PAINO VAIN 2,6 kg
4495 (62€)
60x41x22 cm

Laukkujen erikoisliike palvelua jo vuodesta 1975
MINI LAUKKU
www.laukkuja.fi

P TORI
Hyvitämme tunnin parkkimaksun

TORIKESKUS (entinen K-Kenkä) p. 040 7447 260 ark. 10-18, la 10-15